

2016. évi ... törvény

az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló, Isztambulban, 2011. május 11-én kelt Egyezménye kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló, Isztambulban, 2011. május 11-én kelt Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other signatories hereto,

Recalling the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (ETS No. 5, 1950) and its Protocols, the European Social Charter (ETS No. 35, 1961, revised in 1996, ETS No. 163), the Council of Europe Convention on Action against Trafficking in Human Beings (CETS No. 197, 2005) and the Council of Europe Convention on the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse (CETS No. 201, 2007);

Recalling the following recommendations of the Committee of Ministers to member States of the Council of Europe: Recommendation Rec(2002)5 on the protection of women against violence, Recommendation CM/Rec(2007)17 on gender equality standards and mechanisms, Recommendation CM/Rec(2010)10 on the role of women and men in conflict prevention and resolution and in peace building, and other relevant recommendations;

Taking account of the growing body of case law of the European Court of Human Rights which sets important standards in the field of violence against women;

Having regard to the International Covenant on Civil and Political Rights (1966), the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966), the United Nations

Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (“CEDAW”, 1979) and its Optional Protocol (1999) as well as General Recommendation No. 19 of the CEDAW Committee on violence against women, the United Nations Convention on the Rights of the Child (1989) and its Optional Protocols (2000) and the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities (2006);

Having regard to the Rome Statute of the International Criminal Court (2002);

Recalling the basic principles of international humanitarian law, and especially the Geneva Convention (IV) relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War (1949) and the Additional Protocols I and II (1977) thereto;

Condemning all forms of violence against women and domestic violence;

Recognising that the realisation of *de jure* and *de facto* equality between women and men is a key element in the prevention of violence against women;

Recognising that violence against women is a manifestation of historically unequal power relations between women and men, which have led to domination over, and discrimination against, women by men and to the prevention of the full advancement of women;

Recognising the structural nature of violence against women as gender-based violence, and that violence against women is one of the crucial social mechanisms by which women are forced into a subordinate position compared with men;

Recognising, with grave concern, that women and girls are often exposed to serious forms of violence such as domestic violence, sexual harassment, rape, forced marriage, crimes committed in the name of so-called “honour” and genital mutilation, which constitute a serious violation of the human rights of women and girls and a major obstacle to the achievement of equality between women and men;

Recognising the ongoing human rights violations during armed conflicts that affect the civilian population, especially women in the form of widespread or systematic rape and sexual violence and the potential for increased gender-based violence both during and after conflicts;

Recognising that women and girls are exposed to a higher risk of gender-based violence than men;

Recognising that domestic violence affects women disproportionately, and that men may also be victims of domestic violence;

Recognising that children are victims of domestic violence, including as witnesses of violence in the family;

Aspiring to create a Europe free from violence against women and domestic violence,

Have agreed as follows:

Chapter I – Purposes, definitions, equality and non-discrimination, general obligations

Article 1 – Purposes of the Convention

1. The purposes of this Convention are to:

- a) protect women against all forms of violence, and prevent, prosecute and eliminate violence against women and domestic violence;
- b) contribute to the elimination of all forms of discrimination against women and promote substantive equality between women and men, including by empowering women;
- c) design a comprehensive framework, policies and measures for the protection of and assistance to all victims of violence against women and domestic violence;
- d) promote international co-operation with a view to eliminating violence against women and domestic violence;
- e) provide support and assistance to organisations and law enforcement agencies to effectively co-operate in order to adopt an integrated approach to eliminating violence against women and domestic violence.

2. In order to ensure effective implementation of its provisions by the Parties, this Convention establishes a specific monitoring mechanism.

Article 2 – Scope of the Convention

- 1. This Convention shall apply to all forms of violence against women, including domestic violence, which affects women disproportionately.
- 2. Parties are encouraged to apply this Convention to all victims of domestic violence. Parties shall pay particular attention to women victims of gender-based violence in implementing the provisions of this Convention.
- 3. This Convention shall apply in times of peace and in situations of armed conflict.

Article 3 – Definitions

For the purpose of this Convention:

- a) “violence against women” is understood as a violation of human rights and a form of discrimination against women and shall mean all acts of gender-based violence that result in, or are likely to result in, physical, sexual, psychological or economic harm or suffering to women, including threats of such acts, coercion or arbitrary deprivation of liberty, whether occurring in public or in private life;

- b) “domestic violence” shall mean all acts of physical, sexual, psychological or economic violence that occur within the family or domestic unit or between former or current spouses or partners, whether or not the perpetrator shares or has shared the same residence with the victim;
- c) “gender” shall mean the socially constructed roles, behaviours, activities and attributes that a given society considers appropriate for women and men;
- d) “gender-based violence against women” shall mean violence that is directed against a woman because she is a woman or that affects women disproportionately;
- e) “victim” shall mean any natural person who is subject to the conduct specified in points a and b;
- f) “women” includes girls under the age of 18.

Article 4 – Fundamental rights, equality and non-discrimination

1. Parties shall take the necessary legislative and other measures to promote and protect the right for everyone, particularly women, to live free from violence in both the public and the private sphere.
2. Parties condemn all forms of discrimination against women and take, without delay, the necessary legislative and other measures to prevent it, in particular by:
 - embodying in their national constitutions or other appropriate legislation the principle of equality between women and men and ensuring the practical realisation of this principle;
 - prohibiting discrimination against women, including through the use of sanctions, where appropriate;
 - abolishing laws and practices which discriminate against women.
3. The implementation of the provisions of this Convention by the Parties, in particular measures to protect the rights of victims, shall be secured without discrimination on any ground such as sex, gender, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth, sexual orientation, gender identity, age, state of health, disability, marital status, migrant or refugee status, or other status.
4. Special measures that are necessary to prevent and protect women from gender-based violence shall not be considered discrimination under the terms of this Convention.

Article 5 – State obligations and due diligence

1. Parties shall refrain from engaging in any act of violence against women and ensure that State authorities, officials, agents, institutions and other actors acting on behalf of the State act in conformity with this obligation.

2. Parties shall take the necessary legislative and other measures to exercise due diligence to prevent, investigate, punish and provide reparation for acts of violence covered by the scope of this Convention that are perpetrated by non-State actors.

Article 6 – Gender-sensitive policies

Parties shall undertake to include a gender perspective in the implementation and evaluation of the impact of the provisions of this Convention and to promote and effectively implement policies of equality between women and men and the empowerment of women.

Chapter II – Integrated policies and data collection

Article 7 – Comprehensive and co-ordinated policies

1. Parties shall take the necessary legislative and other measures to adopt and implement State-wide effective, comprehensive and co-ordinated policies encompassing all relevant measures to prevent and combat all forms of violence covered by the scope of this Convention and offer a holistic response to violence against women.

2. Parties shall ensure that policies referred to in paragraph 1 place the rights of the victim at the centre of all measures and are implemented by way of effective co-operation among all relevant agencies, institutions and organisations.

3. Measures taken pursuant to this article shall involve, where appropriate, all relevant actors, such as government agencies, the national, regional and local parliaments and authorities, national human rights institutions and civil society organisations.

Article 8 – Financial resources

Parties shall allocate appropriate financial and human resources for the adequate implementation of integrated policies, measures and programmes to prevent and combat all forms of violence covered by the scope of this Convention, including those carried out by non-governmental organisations and civil society.

Article 9 – Non-governmental organisations and civil society

Parties shall recognise, encourage and support, at all levels, the work of relevant non-governmental organisations and of civil society active in combating violence against women and establish effective co-operation with these organisations.

Article 10 – Co-ordinating body

1. Parties shall designate or establish one or more official bodies responsible for the co-ordination, implementation, monitoring and evaluation of policies and measures to prevent and combat all forms of violence covered by this Convention. These bodies shall co-ordinate the collection of data as referred to in Article 11, analyse and disseminate its results.

2. Parties shall ensure that the bodies designated or established pursuant to this article receive information of a general nature on measures taken pursuant to Chapter VIII.

3. Parties shall ensure that the bodies designated or established pursuant to this article shall have the capacity to communicate directly and foster relations with their counterparts in other Parties.

Article 11 – Data collection and research

1 For the purpose of the implementation of this Convention, Parties shall undertake to:

a) collect disaggregated relevant statistical data at regular intervals on cases of all forms of violence covered by the scope of this Convention;

b) support research in the field of all forms of violence covered by the scope of this Convention in order to study its root causes and effects, incidences and conviction rates, as well as the efficacy of measures taken to implement this Convention.

2. Parties shall endeavour to conduct population-based surveys at regular intervals to assess the prevalence of and trends in all forms of violence covered by the scope of this Convention.

3. Parties shall provide the group of experts, as referred to in Article 66 of this Convention, with the information collected pursuant to this article in order to stimulate international co-operation and enable international benchmarking.

4. Parties shall ensure that the information collected pursuant to this article is available to the public.

Chapter III – Prevention

Article 12 – General obligations

1. Parties shall take the necessary measures to promote changes in the social and cultural patterns of behaviour of women and men with a view to eradicating prejudices, customs, traditions and all other practices which are based on the idea of the inferiority of women or on stereotyped roles for women and men.

2. Parties shall take the necessary legislative and other measures to prevent all forms of violence covered by the scope of this Convention by any natural or legal person.

3. Any measures taken pursuant to this chapter shall take into account and address the specific needs of persons made vulnerable by particular circumstances and shall place the human rights of all victims at their centre.

4. Parties shall take the necessary measures to encourage all members of society, especially men and boys, to contribute actively to preventing all forms of violence covered by the scope of this Convention.

5. Parties shall ensure that culture, custom, religion, tradition or so-called “honour” shall not be considered as justification for any acts of violence covered by the scope of this Convention.

6. Parties shall take the necessary measures to promote programmes and activities for the empowerment of women.

Article 13 – Awareness-raising

1. Parties shall promote or conduct, on a regular basis and at all levels, awareness-raising campaigns or programmes, including in co-operation with national human rights institutions and equality bodies, civil society and non-governmental organisations, especially women’s organisations, where appropriate, to increase awareness and understanding among the general public of the different manifestations of all forms of violence covered by the scope of this Convention, their consequences on children and the need to prevent such violence.

2. Parties shall ensure the wide dissemination among the general public of information on measures available to prevent acts of violence covered by the scope of this Convention.

Article 14 – Education

1. Parties shall take, where appropriate, the necessary steps to include teaching material on issues such as equality between women and men, non-stereotyped gender roles, mutual respect, non-violent conflict resolution in interpersonal relationships, gender-based violence against women and the right to personal integrity, adapted to the evolving capacity of learners, in formal curricula and at all levels of education.

2. Parties shall take the necessary steps to promote the principles referred to in paragraph 1 in informal educational facilities, as well as in sports, cultural and leisure facilities and the media.

Article 15 – Training of professionals

1. Parties shall provide or strengthen appropriate training for the relevant professionals dealing with victims or perpetrators of all acts of violence covered by the scope of this Convention, on the prevention and detection of such violence, equality between women and men, the needs and rights of victims, as well as on how to prevent secondary victimisation.

2. Parties shall encourage that the training referred to in paragraph 1 includes training on co-ordinated multi-agency co-operation to allow for a comprehensive and appropriate handling of referrals in cases of violence covered by the scope of this Convention.

Article 16 – Preventive intervention and treatment programmes

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up or support programmes aimed at teaching perpetrators of domestic violence to adopt non-violent behaviour in interpersonal relationships with a view to preventing further violence and changing violent behavioural patterns.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up or support treatment programmes aimed at preventing perpetrators, in particular sex offenders, from re-offending.

3. In taking the measures referred to in paragraphs 1 and 2, Parties shall ensure that the safety of, support for and the human rights of victims are of primary concern and that, where appropriate, these programmes are set up and implemented in close co-ordination with specialist support services for victims.

Article 17 – Participation of the private sector and the media

1. Parties shall encourage the private sector, the information and communication technology sector and the media, with due respect for freedom of expression and their independence, to participate in the elaboration and implementation of policies and to set guidelines and self-regulatory standards to prevent violence against women and to enhance respect for their dignity.

2. Parties shall develop and promote, in co-operation with private sector actors, skills among children, parents and educators on how to deal with the information and communications environment that provides access to degrading content of a sexual or violent nature which might be harmful.

Chapter IV – Protection and support

Article 18 – General obligations

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to protect all victims from any further acts of violence.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures, in accordance with internal law, to ensure that there are appropriate mechanisms to provide for effective co-operation between all relevant state agencies, including the judiciary, public prosecutors, law enforcement agencies, local and regional authorities as well as non-governmental organisations and other relevant organisations and entities, in protecting and supporting victims and witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention, including by referring to general and specialist support services as detailed in Articles 20 and 22 of this Convention.

3. Parties shall ensure that measures taken pursuant to this chapter shall:

- be based on a gendered understanding of violence against women and domestic violence and shall focus on the human rights and safety of the victim;
- be based on an integrated approach which takes into account the relationship between victims, perpetrators, children and their wider social environment;
- aim at avoiding secondary victimisation;
- aim at the empowerment and economic independence of women victims of violence;

- allow, where appropriate, for a range of protection and support services to be located on the same premises;
- address the specific needs of vulnerable persons, including child victims, and be made available to them.

4. The provision of services shall not depend on the victim's willingness to press charges or testify against any perpetrator.

5. Parties shall take the appropriate measures to provide consular and other protection and support to their nationals and other victims entitled to such protection in accordance with their obligations under international law.

Article 19 – Information

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims receive adequate and timely information on available support services and legal measures in a language they understand.

Article 20 – General support services

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have access to services facilitating their recovery from violence. These measures should include, when necessary, services such as legal and psychological counselling, financial assistance, housing, education, training and assistance in finding employment.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have access to health care and social services and that services are adequately resourced and professionals are trained to assist victims and refer them to the appropriate services.

Article 21 – Assistance in individual/collective complaints

Parties shall ensure that victims have information on and access to applicable regional and international individual/collective complaints mechanisms. Parties shall promote the provision of sensitive and knowledgeable assistance to victims in presenting any such complaints.

Article 22 – Specialist support services

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide or arrange for, in an adequate geographical distribution, immediate, short- and long-term specialist support services to any victim subjected to any of the acts of violence covered by the scope of this Convention.

2. Parties shall provide or arrange for specialist women's support services to all women victims of violence and their children.

Article 23 – Shelters

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the setting-up of appropriate, easily accessible shelters in sufficient numbers to provide safe accommodation for and to reach out pro-actively to victims, especially women and their children.

Article 24 – Telephone helplines

Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up state-wide round-the-clock (24/7) telephone helplines free of charge to provide advice to callers, confidentially or with due regard for their anonymity, in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention.

Article 25 – Support for victims of sexual violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the setting up of appropriate, easily accessible rape crisis or sexual violence referral centres for victims in sufficient numbers to provide for medical and forensic examination, trauma support and counselling for victims.

Article 26 – Protection and support for child witnesses

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that in the provision of protection and support services to victims, due account is taken of the rights and needs of child witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2. Measures taken pursuant to this article shall include age-appropriate psychosocial counselling for child witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention and shall give due regard to the best interests of the child.

Article 27 – Reporting

Parties shall take the necessary measures to encourage any person witness to the commission of acts of violence covered by the scope of this Convention or who has reasonable grounds to believe that such an act may be committed, or that further acts of violence are to be expected, to report this to the competent organisations or authorities.

Article 28 – Reporting by professionals

Parties shall take the necessary measures to ensure that the confidentiality rules imposed by internal law on certain professionals do not constitute an obstacle to the possibility, under appropriate conditions, of their reporting to the competent organisations or authorities if they have reasonable grounds to believe that a serious act of violence covered by the scope of this Convention, has been committed and further serious acts of violence are to be expected.

Chapter V – Substantive law

Article 29 – Civil lawsuits and remedies

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide victims with adequate civil remedies against the perpetrator.
2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide victims, in accordance with the general principles of international law, with adequate civil remedies against State authorities that have failed in their duty to take the necessary preventive or protective measures within the scope of their powers.

Article 30 – Compensation

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have the right to claim compensation from perpetrators for any of the offences established in accordance with this Convention.
2. Adequate State compensation shall be awarded to those who have sustained serious bodily injury or impairment of health, to the extent that the damage is not covered by other sources such as the perpetrator, insurance or State-funded health and social provisions. This does not preclude Parties from claiming regress for compensation awarded from the perpetrator, as long as due regard is paid to the victim's safety.
3. Measures taken pursuant to paragraph 2 shall ensure the granting of compensation within a reasonable time.

Article 31 – Custody, visitation rights and safety

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in the determination of custody and visitation rights of children, incidents of violence covered by the scope of this Convention are taken into account.
2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the exercise of any visitation or custody rights does not jeopardise the rights and safety of the victim or children.

Article 32 – Civil consequences of forced marriages

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that marriages concluded under force may be voidable, annulled or dissolved without undue financial or administrative burden placed on the victim.

Article 33 – Psychological violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of seriously impairing a person's psychological integrity through coercion or threats is criminalised.

Article 34 – Stalking

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of repeatedly engaging in threatening conduct directed at another person, causing her or him to fear for her or his safety, is criminalised.

Article 35 – Physical violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of committing acts of physical violence against another person is criminalised.

Article 36 – Sexual violence, including rape

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

a) engaging in non-consensual vaginal, anal or oral penetration of a sexual nature of the body of another person with any bodily part or object; b) engaging in other non-consensual acts of a sexual nature with a person; c) causing another person to engage in non-consensual acts of a sexual nature with a third person.

2. Consent must be given voluntarily as the result of the person's free will assessed in the context of the surrounding circumstances.

3. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the provisions of paragraph 1 also apply to acts committed against former or current spouses or partners as recognised by internal law.

Article 37 – Forced marriage

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of forcing an adult or a child to enter into a marriage is criminalised.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of luring an adult or a child to the territory of a Party or State other than the one she or he resides in with the purpose of forcing this adult or child to enter into a marriage is criminalised.

Article 38 – Female genital mutilation

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

a) excising, infibulating or performing any other mutilation to the whole or any part of a woman's labia majora, labia minora or clitoris; b) coercing or procuring a woman to undergo any of the acts listed in point a; c) inciting, coercing or procuring a girl to undergo any of the acts listed in point a).

Article 39 – Forced abortion and forced sterilisation

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a) performing an abortion on a woman without her prior and informed consent;
- b) performing surgery which has the purpose or effect of terminating a woman's capacity to naturally reproduce without her prior and informed consent or understanding of the procedure.

Article 40 – Sexual harassment

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that any form of unwanted verbal, non-verbal or physical conduct of a sexual nature with the purpose or effect of violating the dignity of a person, in particular when creating an intimidating, hostile, degrading, humiliating or offensive environment, is subject to criminal or other legal sanction.

Article 41 – Aiding or abetting and attempt

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish as an offence, when committed intentionally, aiding or abetting the commission of the offences established in accordance with Articles 33, 34, 35, 36, 37, 38.a and 39 of this Convention.
2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish as offences, when committed intentionally, attempts to commit the offences established in accordance with Articles 35, 36, 37, 38.a and 39 of this Convention.

Article 42 – Unacceptable justifications for crimes, including crimes committed in the name of so-called “honour”

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in criminal proceedings initiated following the commission of any of the acts of violence covered by the scope of this Convention, culture, custom, religion, tradition or so-called “honour” shall not be regarded as justification for such acts. This covers, in particular, claims that the victim has transgressed cultural, religious, social or traditional norms or customs of appropriate behaviour.
2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that incitement by any person of a child to commit any of the acts referred to in paragraph 1. shall not diminish the criminal liability of that person for the acts committed.

Article 43 – Application of criminal offences

The offences established in accordance with this Convention shall apply irrespective of the nature of the relationship between victim and perpetrator.

Article 44 – Jurisdiction

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention, when the offence is committed:

- a) in their territory; or
- b) on board a ship flying their flag; or
- c) on board an aircraft registered under their laws; or
- d) by one of their nationals; or
- e) by a person who has her or his habitual residence in their territory.

2. Parties shall endeavour to take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention where the offence is committed against one of their nationals or a person who has her or his habitual residence in their territory.

3. For the prosecution of the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that their jurisdiction is not subordinated to the condition that the acts are criminalised in the territory where they were committed.

4. For the prosecution of the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that their jurisdiction as regards points d and e of paragraph 1 is not subordinated to the condition that the prosecution can only be initiated following the reporting by the victim of the offence or the laying of information by the State of the place where the offence was committed.

5. Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention, in cases where an alleged perpetrator is present on their territory and they do not extradite her or him to another Party, solely on the basis of her or his nationality.

6. When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence established in accordance with this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult each other with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

7. Without prejudice to the general rules of international law, this Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with its internal law.

Article 45 – Sanctions and measures

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the offences established in accordance with this Convention are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, taking into account their seriousness. These sanctions shall include, where appropriate, sentences involving the deprivation of liberty which can give rise to extradition.

2. Parties may adopt other measures in relation to perpetrators, such as:

- monitoring or supervision of convicted persons;
- withdrawal of parental rights, if the best interests of the child, which may include the safety of the victim, cannot be guaranteed in any other way.

Article 46 – Aggravating circumstances

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following circumstances, insofar as they do not already form part of the constituent elements of the offence, may, in conformity with the relevant provisions of internal law, be taken into consideration as aggravating circumstances in the determination of the sentence in relation to the offences established in accordance with this Convention:

- a) the offence was committed against a former or current spouse or partner as recognised by internal law, by a member of the family, a person cohabiting with the victim or a person having abused her or his authority;
- b) the offence, or related offences, were committed repeatedly;
- c) the offence was committed against a person made vulnerable by particular circumstances;
- d) the offence was committed against or in the presence of a child;
- e) the offence was committed by two or more people acting together;
- f) the offence was preceded or accompanied by extreme levels of violence;
- g) the offence was committed with the use or threat of a weapon;
- h) the offence resulted in severe physical or psychological harm for the victim;
- i) the perpetrator had previously been convicted of offences of a similar nature.

Article 47 – Sentences passed by another Party

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the possibility of taking into account final sentences passed by another Party in relation to the offences established in accordance with this Convention when determining the sentence.

Article 48 – Prohibition of mandatory alternative dispute resolution processes or sentencing

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to prohibit mandatory alternative dispute resolution processes, including mediation and conciliation, in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that if the payment of a fine is ordered, due account shall be taken of the ability of the perpetrator to assume his or her financial obligations towards the victim.

Chapter VI – Investigation, prosecution, procedural law and protective measures

Article 49 – General obligations

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that investigations and judicial proceedings in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention are carried out without undue delay while taking into consideration the rights of the victim during all stages of the criminal proceedings.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures, in conformity with the fundamental principles of human rights and having regard to the gendered understanding of violence, to ensure the effective investigation and prosecution of offences established in accordance with this Convention.

Article 50 – Immediate response, prevention and protection

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the responsible law enforcement agencies respond to all forms of violence covered by the scope of this Convention promptly and appropriately by offering adequate and immediate protection to victims.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the responsible law enforcement agencies engage promptly and appropriately in the prevention and protection against all forms of violence covered by the scope of this Convention, including the employment of preventive operational measures and the collection of evidence.

Article 51 – Risk assessment and risk management

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that an assessment of the lethality risk, the seriousness of the situation and the risk of repeated violence is carried out by all relevant authorities in order to manage the risk and if necessary to provide co-ordinated safety and support.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the assessment referred to in paragraph 1 duly takes into account, at all stages of the investigation and application of protective measures, the fact that perpetrators of acts of violence covered by the scope of this Convention possess or have access to firearms.

Article 52 – Emergency barring orders

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the competent authorities are granted the power to order, in situations of immediate danger, a perpetrator of domestic violence to vacate the residence of the victim or person at risk for a sufficient period of time and to prohibit the perpetrator from entering the residence of or contacting

the victim or person at risk. Measures taken pursuant to this article shall give priority to the safety of victims or persons at risk.

Article 53 – Restraining or protection orders

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that appropriate restraining or protection orders are available to victims of all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the restraining or protection orders referred to in paragraph 1 are:

- available for immediate protection and without undue financial or administrative burdens placed on the victim;
- issued for a specified period or until modified or discharged;
- where necessary, issued on an *ex parte* basis which has immediate effect;
- available irrespective of, or in addition to, other legal proceedings;
- allowed to be introduced in subsequent legal proceedings.

3. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that breaches of restraining or protection orders issued pursuant to paragraph 1 shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or other legal sanctions.

Article 54 – Investigations and evidence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in any civil or criminal proceedings, evidence relating to the sexual history and conduct of the victim shall be permitted only when it is relevant and necessary.

Article 55 – *Ex parte* and *ex officio* proceedings

1. Parties shall ensure that investigations into or prosecution of offences established in accordance with Articles 35, 36, 37, 38 and 39 of this Convention shall not be wholly dependant upon a report or complaint filed by a victim if the offence was committed in whole or in part on its territory, and that the proceedings may continue even if the victim withdraws her or his statement or complaint.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure, in accordance with the conditions provided for by their internal law, the possibility for governmental and non-governmental organisations and domestic violence counsellors to assist and/or support victims, at their request, during investigations and judicial proceedings concerning the offences established in accordance with this Convention.

Article 56 – Measures of protection

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to protect the rights and interests of victims, including their special needs as witnesses, at all stages of investigations and judicial proceedings, in particular by:

- a) providing for their protection, as well as that of their families and witnesses, from intimidation, retaliation and repeat victimisation;
- b) ensuring that victims are informed, at least in cases where the victims and the family might be in danger, when the perpetrator escapes or is released temporarily or definitively;
- c) informing them, under the conditions provided for by internal law, of their rights and the services at their disposal and the follow-up given to their complaint, the charges, the general progress of the investigation or proceedings, and their role therein, as well as the outcome of their case;
- d) enabling victims, in a manner consistent with the procedural rules of internal law, to be heard, to supply evidence and have their views, needs and concerns presented, directly or through an intermediary, and considered;
- e) providing victims with appropriate support services so that their rights and interests are duly presented and taken into account;
- f) ensuring that measures may be adopted to protect the privacy and the image of the victim;
- g) ensuring that contact between victims and perpetrators within court and law enforcement agency premises is avoided where possible;
- h) providing victims with independent and competent interpreters when victims are parties to proceedings or when they are supplying evidence;
- i) enabling victims to testify, according to the rules provided by their internal law, in the courtroom without being present or at least without the presence of the alleged perpetrator, notably through the use of appropriate communication technologies, where available.

2. A child victim and child witness of violence against women and domestic violence shall be afforded, where appropriate, special protection measures taking into account the best interests of the child.

Article 57 – Legal aid

Parties shall provide for the right to legal assistance and to free legal aid for victims under the conditions provided by their internal law.

Article 58 – Statute of limitation

Parties shall take the necessary legislative and other measures to ensure that the statute of limitation for initiating any legal proceedings with regard to the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, shall continue for a period of time that is sufficient and commensurate with the gravity of the offence in question, to allow for the efficient initiation of proceedings after the victim has reached the age of majority.

Chapter VII – Migration and asylum

Article 59 – Residence status

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims whose residence status depends on that of the spouse or partner as recognised by internal law, in the event of the dissolution of the marriage or the relationship, are granted in the event of particularly difficult circumstances, upon application, an autonomous residence permit irrespective of the duration of the marriage or the relationship. The conditions relating to the granting and duration of the autonomous residence permit are established by internal law.

2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims may obtain the suspension of expulsion proceedings initiated in relation to a residence status dependent on that of the spouse or partner as recognised by internal law to enable them to apply for an autonomous residence permit.

3. Parties shall issue a renewable residence permit to victims in one of the two following situations, or in both:

a) where the competent authority considers that their stay is necessary owing to their personal situation;

b) where the competent authority considers that their stay is necessary for the purpose of their co-operation with the competent authorities in investigation or criminal proceedings.

4. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of forced marriage brought into another country for the purpose of the marriage and who, as a result, have lost their residence status in the country where they habitually reside, may regain this status.

Article 60 – Gender-based asylum claims

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that gender-based violence against women may be recognised as a form of persecution within the meaning of Article 1, A (2), of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees and as a form of serious harm giving rise to complementary/subsidiary protection.

2. Parties shall ensure that a gender-sensitive interpretation is given to each of the Convention grounds and that where it is established that the persecution feared is for one or more of these grounds, applicants shall be granted refugee status according to the applicable relevant instruments.

3. Parties shall take the necessary legislative or other measures to develop gender-sensitive reception procedures and support services for asylum-seekers as well as gender guidelines and gender-sensitive asylum procedures, including refugee status determination and application for international protection.

Article 61 – Non-refoulement

1. Parties shall take the necessary legislative or other measures to respect the principle of non-refoulement in accordance with existing obligations under international law.
2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of violence against women who are in need of protection, regardless of their status or residence, shall not be returned under any circumstances to any country where their life would be at risk or where they might be subjected to torture or inhuman or degrading treatment or punishment.

Chapter VIII – International co-operation

Article 62 – General principles

1. Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this Convention, and through the application of relevant international and regional instruments on co-operation in civil and criminal matters, arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation and internal laws, to the widest extent possible, for the purpose of:
 - a) preventing, combating and prosecuting all forms of violence covered by the scope of this Convention;
 - b) protecting and providing assistance to victims;
 - c) investigations or proceedings concerning the offences established in accordance with this Convention;
 - d) enforcing relevant civil and criminal judgments issued by the judicial authorities of Parties, including protection orders.
2. Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of an offence established in accordance with this Convention and committed in the territory of a Party other than the one where they reside may make a complaint before the competent authorities of their State of residence.
3. If a Party that makes mutual legal assistance in criminal matters, extradition or enforcement of civil or criminal judgments imposed by another Party to this Convention conditional on the existence of a treaty receives a request for such legal co-operation from a Party with which it has not concluded such a treaty, it may consider this Convention to be the legal basis for mutual legal assistance in criminal matters, extradition or enforcement of civil or criminal judgments imposed by the other Party in respect of the offences established in accordance with this Convention.
4. Parties shall endeavour to integrate, where appropriate, the prevention and the fight against violence against women and domestic violence in assistance programmes for development provided for the benefit of third States, including by entering into bilateral and multilateral agreements with third States with a view to facilitating the protection of victims in accordance with Article 18, paragraph 5.

Article 63 – Measures relating to persons at risk

When a Party, on the basis of the information at its disposal, has reasonable grounds to believe that a person is at immediate risk of being subjected to any of the acts of violence referred to in Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention on the territory of another Party, the Party that has the information is encouraged to transmit it without delay to the latter for the purpose of ensuring that appropriate protection measures are taken. Where applicable, this information shall include details on existing protection provisions for the benefit of the person at risk.

Article 64 – Information

1. The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the final result of the action taken under this chapter. The requested Party shall also promptly inform the requesting Party of any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly.

2. A Party may, within the limits of its internal law, without prior request, forward to another Party information obtained within the framework of its own investigations when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in preventing criminal offences established in accordance with this Convention or in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning such criminal offences or that it might lead to a request for co-operation by that Party under this chapter.

3. A Party receiving any information in accordance with paragraph 2 shall submit such information to its competent authorities in order that proceedings may be taken if they are considered appropriate, or that this information may be taken into account in relevant civil and criminal proceedings.

Article 65 – Data Protection

Personal data shall be stored and used pursuant to the obligations undertaken by the Parties under the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108).

Chapter IX – Monitoring mechanism

Article 66 – Group of experts on action against violence against women and domestic violence

1. The Group of experts on action against violence against women and domestic violence (hereinafter referred to as “GREVIO”) shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.

2. GREVIO shall be composed of a minimum of 10 members and a maximum of 15 members, taking into account a gender and geographical balance, as well as multidisciplinary expertise. Its members shall be elected by the Committee of the Parties from among candidates nominated by the Parties for a term of office of four years, renewable once, and chosen from among nationals of the Parties.

3. The initial election of 10 members shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention. The election of 5 additional members shall be held following the 25th ratification or accession.

4. The election of the members of GREVIO shall be based on the following principles:

a) they shall be chosen according to a transparent procedure from among persons of high moral character, known for their recognised competence in the fields of human rights, gender equality, violence against women and domestic violence, or assistance to and protection of victims, or having demonstrated professional experience in the areas covered by this Convention;

b) no two members of GREVIO may be nationals of the same State;

c) they should represent the main legal systems;

d) they should represent relevant actors and agencies in the field of violence against women and domestic violence;

e) they shall sit in their individual capacity and shall be independent and impartial in the exercise of their functions, and shall be available to carry out their duties in an effective manner.

5. The election procedure of the members of GREVIO shall be determined by the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties, within a period of six months following the entry into force of this Convention.

6. GREVIO shall adopt its own rules of procedure.

7. Members of GREVIO, and other members of delegations carrying out the country visits as set forth in Article 68, paragraphs 9 and 14, shall enjoy the privileges and immunities established in the appendix to this Convention.

Article 67 – Committee of the Parties

1. The Committee of the Parties shall be composed of the representatives of the Parties to the Convention.

2. The Committee of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention in order to elect the members of GREVIO. It shall subsequently meet whenever one third of the Parties, the President of the Committee of the Parties or the Secretary General so requests.

3. The Committee of the Parties shall adopt its own rules of procedure.

Article 68 – Procedure

1. Parties shall submit to the Secretary General of the Council of Europe, based on a questionnaire prepared by GREVIO, a report on legislative and other measures giving effect to the provisions of this Convention, for consideration by GREVIO.
2. GREVIO shall consider the report submitted in accordance with paragraph 1 with the representatives of the Party concerned.
3. Subsequent evaluation procedures shall be divided into rounds, the length of which is determined by GREVIO. At the beginning of each round GREVIO shall select the specific provisions on which the evaluation procedure shall be based and send out a questionnaire.
4. GREVIO shall define the appropriate means to carry out this monitoring procedure. It may in particular adopt a questionnaire for each evaluation round, which shall serve as a basis for the evaluation procedure of the implementation by the Parties. This questionnaire shall be addressed to all Parties. Parties shall respond to this questionnaire, as well as to any other request of information from GREVIO.
5. GREVIO may receive information on the implementation of the Convention from non-governmental organisations and civil society, as well as from national institutions for the protection of human rights.
6. GREVIO shall take due consideration of the existing information available from other regional and international instruments and bodies in areas falling within the scope of this Convention.
7. When adopting a questionnaire for each evaluation round, GREVIO shall take due consideration of the existing data collection and research in the Parties as referred to in Article 11 of this Convention.
8. GREVIO may receive information on the implementation of the Convention from the Council of Europe Commissioner for Human Rights, the Parliamentary Assembly and relevant specialised bodies of the Council of Europe, as well as those established under other international instruments. Complaints presented to these bodies and their outcome will be made available to GREVIO.
9. GREVIO may subsidiarily organise, in co-operation with the national authorities and with the assistance of independent national experts, country visits, if the information gained is insufficient or in cases provided for in paragraph 14. During these visits, GREVIO may be assisted by specialists in specific fields.
10. GREVIO shall prepare a draft report containing its analysis concerning the implementation of the provisions on which the evaluation is based, as well as its suggestions and proposals concerning the way in which the Party concerned may deal with the problems which have been identified. The draft report shall be transmitted for comments to the Party which undergoes the evaluation. Its comments shall be taken into account by GREVIO when adopting its report.
11. On the basis of all the information received and the comments by the Parties, GREVIO shall adopt its report and conclusions concerning the measures taken by the Party concerned

to implement the provisions of this Convention. This report and the conclusions shall be sent to the Party concerned and to the Committee of the Parties. The report and conclusions of GREVIO shall be made public as from their adoption, together with eventual comments by the Party concerned.

12. Without prejudice to the procedure of paragraphs 1 to 8, the Committee of the Parties may adopt, on the basis of the report and conclusions of GREVIO, recommendations addressed to this Party (a) concerning the measures to be taken to implement the conclusions of GREVIO, if necessary setting a date for submitting information on their implementation, and (b) aiming at promoting co-operation with that Party for the proper implementation of this Convention.

13. If GREVIO receives reliable information indicating a situation where problems require immediate attention to prevent or limit the scale or number of serious violations of the Convention, it may request the urgent submission of a special report concerning measures taken to prevent a serious, massive or persistent pattern of violence against women.

14. Taking into account the information submitted by the Party concerned, as well as any other reliable information available to it, GREVIO may designate one or more of its members to conduct an inquiry and to report urgently to GREVIO. Where warranted and with the consent of the Party, the inquiry may include a visit to its territory.

15. After examining the findings of the inquiry referred to in paragraph 14, GREVIO shall transmit these findings to the Party concerned and, where appropriate, to the Committee of the Parties and the Committee of Ministers of the Council of Europe together with any comments and recommendations.

Article 69 – General recommendations

GREVIO may adopt, where appropriate, general recommendations on the implementation of this Convention.

Article 70 – Parliamentary involvement in monitoring

1. National parliaments shall be invited to participate in the monitoring of the measures taken for the implementation of this Convention.

2. Parties shall submit the reports of GREVIO to their national parliaments.

3. The Parliamentary Assembly of the Council of Europe shall be invited to regularly take stock of the implementation of this Convention.

Chapter X – Relationship with other international instruments

Article 71 – Relationship with other international instruments

1. This Convention shall not affect obligations arising from other international instruments to which Parties to this Convention are Parties or shall become Parties and which contain provisions on matters governed by this Convention.

2. The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

Chapter XI – Amendments to the Convention

Article 72 – Amendments

1. Any proposal for an amendment to this Convention presented by a Party shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by her or him to the member States of the Council of Europe, any signatory, any Party, the European Union, any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 75, and any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 76.

2. The Committee of Ministers of the Council of Europe shall consider the proposed amendment and, after having consulted the Parties to this Convention that are not members of the Council of Europe, may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.

3. The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 2 shall be forwarded to the Parties for acceptance.

4. Any amendment adopted in accordance with paragraph 2 shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which all Parties have informed the Secretary General of their acceptance.

Chapter XII – Final clauses

Article 73 – Effects of this Convention

The provisions of this Convention shall not prejudice the provisions of internal law and binding international instruments which are already in force or may come into force, under which more favourable rights are or would be accorded to persons in preventing and combating violence against women and domestic violence.

Article 74 – Dispute settlement

1. The Parties to any dispute which may arise concerning the application or interpretation of the provisions of this Convention shall first seek to resolve it by means of negotiation, conciliation, arbitration or by any other methods of peaceful settlement accepted by mutual agreement between them.

2. The Committee of Ministers of the Council of Europe may establish procedures of settlement to be available for use by the Parties in dispute if they should so agree.

Article 75 – Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in its elaboration and the European Union.
2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
3. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 10 signatories, including at least 8 member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.
4. In respect of any State referred to in paragraph 1 or the European Union, which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 76 – Accession to the Convention

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consultation of the Parties to this Convention and obtaining their unanimous consent, invite any non-member State of the Council of Europe, which has not participated in the elaboration of the Convention, to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.
2. In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 77 – Territorial application

1. Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
2. Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of

the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 78 – Reservations

1. No reservation may be made in respect of any provision of this Convention, with the exceptions provided for in paragraphs 2 and 3.

2. Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the provisions laid down in:

- Article 30, paragraph 2;
- Article 44, paragraphs 1.e, 3 and 4;
- Article 55, paragraph 1 in respect of Article 35 regarding minor offences;
- Article 58 in respect of Articles 37, 38 and 39;
- Article 59.

3. Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right to provide for non-criminal sanctions, instead of criminal sanctions, for the behaviours referred to in Articles 33 and 34.

4. Any Party may wholly or partly withdraw a reservation by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe. This declaration shall become effective as from its date of receipt by the Secretary General.

Article 79 – Validity and review of reservations

1. Reservations referred to in Article 78, paragraphs 2 and 3, shall be valid for a period of five years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the Party concerned. However, such reservations may be renewed for periods of the same duration.

2. Eighteen months before the date of expiry of the reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Party concerned. No later than three months before the expiry, the Party shall notify the Secretary General that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. In the absence of a notification by the Party concerned, the Secretariat General shall inform that Party that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Party concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

3. If a Party makes a reservation in conformity with Article 78, paragraphs 2 and 3, it shall provide, before its renewal or upon request, an explanation to GREVIO, on the grounds justifying its continuance.

Article 80 – Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 81 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in its elaboration, any signatory, any Party, the European Union, and any State invited to accede to this Convention of:

- a) any signature;
- b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 75 and 76;
- d) any amendment adopted in accordance with Article 72 and the date on which such an amendment enters into force;
- e) any reservation and withdrawal of reservation made in pursuance of Article 78;
- f) any denunciation made in pursuance of the provisions of Article 80;
- g) any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at [Istanbul], this [11th] day of [May 2011], in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Union and to any State invited to accede to this Convention.

Appendix – Privileges and immunities (Article 66)

1. This appendix shall apply to the members of GREVIO mentioned in Article 66 of the Convention, as well as to other members of the country visit delegations. For the purpose of this appendix, the term “other members of the country visit delegations” shall include the independent national experts and the specialists mentioned in Article 68, paragraph 9, of the Convention, staff members of the Council of Europe and interpreters employed by the Council of Europe accompanying GREVIO during its country visits.

2. The members of GREVIO and the other members of the country visit delegations shall, while exercising their functions relating to the preparation and the carrying out of country visits, as well as the follow-up thereto, and travelling in connection with those functions, enjoy the following privileges and immunities:

a) immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage, and immunity from legal process of every kind in respect of words spoken or written and all acts performed by them in their official capacity;

b) exemption from any restrictions on their freedom of movement on exit from and return to their country of residence, and entry into and exit from the country in which they exercise their functions, and from alien registration in the country which they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions.

3. In the course of journeys undertaken in the exercise of their functions, the members of GREVIO and the other members of the country visit delegations shall, in the matter of customs and exchange control, be accorded the same facilities as those accorded to representatives of foreign governments on temporary official duty.

4. The documents relating to the evaluation of the implementation of the Convention carried by members of GREVIO and other members of the country visit delegations shall be inviolable insofar as they concern the activity of GREVIO. No stoppage or censorship shall be applied to the official correspondence of GREVIO or to official communications of members of GREVIO and other members of the country visit delegations.

5. In order to secure for the members of GREVIO and the other members of the country visit delegations complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

6. Privileges and immunities are granted to the persons mentioned in paragraph 1 of this appendix in order to safeguard the independent exercise of their functions in the interests of GREVIO and not for their personal benefit. The waiver of immunities of the persons mentioned in paragraph 1 of this appendix shall be made by the Secretary General of the Council of Europe in any case where, in his or her opinion, the immunity would impede the course of justice and where it can be waived without prejudice to the interests of GREVIO.

az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló Egyezménye

Preambulum

Az Európa Tanács tagállamai és ezen egyezmény egyéb aláírói,

emlékeztetve az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményre (ETS 5. sz., 1950) és annak jegyzőkönyveire, az Európai Szociális Kartára (ETS 35. sz., 1961, módosítva 1996-ban, ETS 163. sz.), az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló Európa tanácsi egyezményre (ETS 197. sz., 2005) és a gyermekek szexuális kizsákmányolással és szexuális zaklatással szembeni védelméről szóló Európa tanácsi egyezményre (ETS 201. sz., 2007);

emlékeztetve a Miniszteri Bizottság által az Európa Tanács tagállamai részére tett következő ajánlásokra: Rec(2002)5. sz. ajánlás a nők erőszakkal szembeni védelméről, CM/Rec(2007)17. sz. ajánlás a nemek közötti egyenlőség normáiról és mechanizmusairól, CM/Rec(2010)10. sz. ajánlás a nők és a férfiak szerepéről a konfliktus-megelőzésben, a konfliktusmegoldásban és a békeépítésben, valamint más vonatkozó ajánlások;

figyelembe véve az Emberi Jogok Európai Bíróságának egyre terjedelmesebb ítélkezési gyakorlatát, amely fontos normákat határoz meg a nőkkel szembeni erőszak területén;

tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966), a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966), a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló ENSZ-egyezményre (1979) és annak kiegészítő jegyzőkönyvére (1999), valamint a nőkkel szembeni megkülönböztetés felszámolásával foglalkozó bizottság 19. számú, a nőkkel szembeni erőszakról szóló általános ajánlására, a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (1989) és annak kiegészítő jegyzőkönyveire (2000), illetve a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (2006);

tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumára (2002);

emlékeztetve a nemzetközi humanitárius jog alapelveire és különösen a polgári lakosság háború idején való védelmére vonatkozó (IV.) genfi egyezményre (1949), illetve annak I. és II. számú kiegészítő jegyzőkönyvére (1977);

elítelve a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak minden formáját;

elismerve, hogy a nők és a férfiak közötti jogi és tényleges egyenlőség megvalósítása a nőkkel szembeni erőszak megelőzésének kulcsfontosságú eleme;

elismerve, hogy a nőkkel szembeni erőszak a nők és a férfiak közötti, történelmileg kialakult egyenlőtlen erőviszonyok megnyilvánulása, amelyek a férfiak részéről a nők feletti uralkodáshoz és a nőkkel szembeni megkülönböztetéshez, valamint a nők teljes érvényesülésének megakadályozásához vezettek;

elismerve a nőkkel szembeni erőszak mint nemi alapú erőszak strukturális természetét és azt, hogy a nőkkel szembeni erőszak az egyik olyan meghatározó társadalmi mechanizmus, amely révén a nőket a férfiakhoz képest alárendelt helyzetbe kényszerítik;

komoly aggodalommal elismerve azt, hogy a nők és a leányok gyakran vannak kitéve az erőszak olyan súlyos formáinak, mint a kapcsolaton belüli erőszak, a szexuális zaklatás, az erőszakos közöszlész, a kényszerházasság, az ún. „becsület” nevében elkövetett bűncselekmények és a nemiszerv-csonkítás, amelyek a nők és a leányok emberi jogainak súlyos megsértését jelentik, és komoly mértékben akadályozzák a nők és a férfiak közötti egyenlőség elérését;

elismerve, hogy a fegyveres konfliktusok során az emberi jogokat folyamatosan megsértik, ami a polgári lakosságot és különösen a nőket széles körben és rendszeresen elkövetett erőszakos közöszlész és szexuális erőszak formájában érinti, valamint elismerve, hogy a konfliktusok alatt és után megnövekszik a nemi alapú erőszak lehetősége;

elismerve, hogy a nők és a leányok a nemi alapú erőszak nagyobb veszélyének vannak kitéve, mint a férfiak;

elismerve, hogy a kapcsolati erőszak aránytalanul érinti a nőket, és hogy férfiak is a kapcsolati erőszak áldozatává válhatnak;

elismerve, hogy a gyermekek a kapcsolati erőszak áldozatai, ideértve azt is, hogy a családon belüli erőszak tanúivá válhatnak;

olyan Európa megteremtésére törekedve, amely mentes a nőkkel szembeni erőszaktól és a kapcsolati erőszaktól, az alábbiakban állapodtak meg:

I. fejezet – Célok, fogalommeghatározások, egyenlőség és a megkülönböztetés tilalma, általános kötelezettségek

1. cikk – Az Egyezmény céljai

1. Ezen Egyezmény céljai:

- a) a nők védelme az erőszak minden formájával szemben, valamint a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzése, üldözése és megszüntetése;
- b) hozzájárulás a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának megszüntetéséhez, továbbá a nők és a férfiak közötti tényleges egyenlőség elősegítése, a nők helyzetének megerősítése révén is;
- c) átfogó keret, szakpolitikák és intézkedések tervezése a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak minden áldozatának védelme és segítése érdekében;
- d) a nemzetközi együttműködés elősegítése a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megszüntetése céljából;
- e) az érintett szervezetek és a rendvédelmi ügynökségek támogatása és segítése annak érdekében, hogy hatékonyan együttműködjenek a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megszüntetésére irányuló integrált megközelítés elfogadásában.

2. Ezen Egyezmény, annak biztosítása érdekében, hogy a részes felek hatékonyan végrehajtsák rendelkezéseit, különleges ellenőrző rendszert hoz létre.

2. cikk – Az Egyezmény hatálya

1. Ezt az Egyezményt a nőkkel szembeni erőszak minden formájára alkalmazni kell, ideértve a kapcsolati erőszakot is, amely aránytalanul érinti a nőket.
2. Ez az Egyezmény arra ösztönzi a részes feleket, hogy a kapcsolati erőszak minden áldozata tekintetében alkalmazzák az Egyezményt. Az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása során a részes feleknek különös figyelmet kell fordítaniuk a nemi alapú erőszak női áldozataira.
3. Ez az Egyezmény békeidőben és fegyveres konfliktusok idején alkalmazandó.

3. cikk — Fogalommeghatározások

Ezen Egyezmény alkalmazásában:

- a. „nőkkel szembeni erőszak”: az emberi jogok megsértéseként és a nőkkel szembeni megkülönböztetés formájaként értelmezendő, és a nemi alapú erőszak mindazon cselekményeit felöleli, amelyek fizikai, szexuális, pszichológiai vagy gazdasági sérelmet vagy szenvedést okoznak vagy okozhatnak a nőknek, ideértve az ilyen cselekményekkel való fenyegetést, a kényszert vagy a szabadságtól való önkényes megfosztást, akár a közéletben, akár a magánéletben fordul is az elő.
- b. „kapcsolati erőszak”: a fizikai, a szexuális, a pszichológiai vagy a gazdasági erőszak mindazon cselekményei, amelyek a családon vagy a háztartási egységen belül, vagy a volt vagy a jelenlegi házastársak vagy partnerek között történnek, függetlenül attól, hogy az elkövető az áldozattal azonos helyen lakik vagy lakott-e;
- c. „nem”: azok a társadalmilag kialakult szerepek, viselkedési formák, tevékenységek és jellegzetes tulajdonságok, amelyeket egy adott társadalom a nők és a férfiak tekintetében helyesnek tekint;
- d. „nőkkel szembeni nemi alapú erőszak”: olyan erőszak, amely női mivolta miatt irányul egy nő ellen, vagy amely aránytalanul érint nőket;
- e. „áldozat”: olyan természetes személy, aki az a. és a b. pontban meghatározott magatartás tárgya;
- f. „nők”: magában foglalja a 18 év alatti leányokat is.

4. cikk – Alapjogok, egyenlőség és a megkülönböztetés tilalma

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási és más intézkedéseket, hogy elősegítsék és védjék mindenki, különösen a nők jogát arra, hogy a köz- és a magánszférában egyaránt erőszaktól mentesen éljenek.

2. A részes felek elítélik a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formáját, és megelőzése érdekében haladéktalanul megteszik a szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, különösen azáltal, hogy

- beépítik nemzeti alkotmányukba vagy más megfelelő jogszabályaikba a nők és a férfiak közötti egyenlőség elvét, és biztosítják ezen elv gyakorlati megvalósulását;
- tiltják a nőkkel szembeni megkülönböztetést, szükség esetén akár szankciók alkalmazásával is;
- hatályon kívül helyezik azokat a törvényeket és megszüntetik azokat a gyakorlatokat, amelyek megkülönböztetést alkalmaznak a nőkkel szemben.

3. Ezen Egyezmény rendelkezéseinek, különösen az áldozatok jogainak védelmét szolgáló intézkedéseknek a végrehajtását a részes felek kötelesek biológiai nemen, társadalmi nemen, származáson, bőrszínen, nyelven, valláson, politikai vagy más véleményen, nemzeti vagy társadalmi származáson, nemzeti kisebbséghez való tartozáson, vagyonon, születésen, szexuális irányultságon, nemi identitáson, életkoron, egészségi állapoton, fogyatékossgon, családi állapoton, migráns vagy menekült jogálláson vagy más jogálláson alapuló megkülönböztetés nélkül biztosítani.

4. A nemi alapú erőszak megelőzéséhez és a nők ilyen erőszakkal szembeni védelméhez szükséges különleges intézkedések ezen Egyezmény értelmében nem minősülnek megkülönböztetésnek.

5. cikk – Állami kötelezettségek és kellő gondosság

1. A részes felek tartózkodnak a nőkkel szembeni bármilyen erőszakos cselekedetben való részvételtől, és biztosítják, hogy az állami hatóságok, tisztviselők, megbízottak, intézmények és az állam nevében eljáró más szereplők ezzel a kötelezettséggel összhangban cselekedjenek.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási és más intézkedéseket, hogy kellő gondossággal járjanak el a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, nem állami szereplők által elkövetett erőszakos cselekmények megelőzése, kivizsgálása, megbüntetése és az ilyen erőszakos cselekményekkel kapcsolatos jóvátétel biztosítása érdekében.

6. cikk – A nemekhez kapcsolódó szempontokat figyelembe vevő szakpolitikák

A részes felek vállalják, hogy az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásába és hatásuk értékelésébe beillesztik a nemi dimenziót, továbbá előmozdítják és hatékonyan érvényesítik a nők és a férfiak közötti egyenlőségre, valamint a nők helyzetének megerősítésére irányuló szakpolitikákat.

II. fejezet – Integrált szakpolitikák és adatgyűjtés

7. cikk — Átfogó és koordinált szakpolitikák

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási és más intézkedéseket annak érdekében, hogy olyan országos szintű, hatékony, átfogó és koordinált szakpolitikákat fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának

megelőzéséhez és az ellene folytatott küzdelemhez szükséges valamennyi intézkedést magukban foglalják, továbbá hogy átfogó választ adjanak a nőkkel szembeni erőszakra.

2. A részes felek biztosítják, hogy az 1. bekezdésben említett szakpolitikák az áldozat jogait helyezték az intézkedések középpontjába, és e szakpolitikák az összes érintett szerv, intézmény és szervezet közötti hatékony együttműködés keretében kerüljenek végrehajtásra.

3. Az e cikk alapján hozott intézkedésekben adott esetben az összes érintett szereplő, így a kormányzati szervek, a nemzeti, regionális és a helyi parlamentek és hatóságok, a nemzeti emberi jogi intézmények és a civil társadalmi szervezetek is részt vesznek.

8. cikk – Pénzügyi források

A részes felek elegendő pénzügyi és humán erőforrást biztosítanak az integrált szakpolitikák, intézkedések és programok megfelelő végrehajtásához a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának megelőzése és az ellene folytatott küzdelem érdekében, ideértve a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom által végrehajtott intézkedéseket is.

9. cikk – Nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom

A részes felek minden szinten elismerik, ösztönzik és támogatják a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem terén tevékenykedő nem kormányzati szervezetek és civil társadalom munkáját, és hatékony együttműködést alakítanak ki ezekkel a szervezetekkel.

10. cikk – Koordinációs testület

1. A részes felek kijelölnek vagy létrehoznak egy vagy több hivatalos szervezetet azzal a feladattal, hogy koordinálják, végrehajtsák, ellenőrizzék és értékeljék a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának megelőzésére és az ellene folytatott küzdelemre vonatkozó szakpolitikákat és intézkedéseket. Ezek a szervezetek koordinálják a 11. cikkben említett adatgyűjtést, elemzik és terjesztik annak eredményeit.

2. A részes felek gondoskodnak arról, hogy az e cikk alapján kijelölt vagy létrehozott szervezetek általános jellegű információkat kapjanak a VIII. fejezet alapján tett intézkedésekről

3. A részes felek gondoskodnak arról, hogy az e cikk alapján kijelölt vagy létrehozott szervezetek képesek legyenek közvetlenül kommunikálni és kapcsolatokat elmélyíteni a többi részes félnél tevékenykedő partnereikkel.

11. cikk – Adatgyűjtés és kutatás

1. Ezen Egyezmény végrehajtása céljából a részes felek vállalják, hogy:

- a) rendszeres időközönként leválogatott statisztikai adatokat gyűjtenek a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának eseteiről;
- b) a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájával kapcsolatban támogatják a kutatásokat a kiváltó okok és a hatások, az előfordulás és a büntetőjogi felelősséget megállapító bírósági ítéletek aránya, valamint az ezen Egyezmény végrehajtására tett intézkedések hatásszága tanulmányozása céljából.

2. A részes felek erőfeszítéseket tesznek, hogy a lakosság körében rendszeres időközönként felméréseket végezzenek, amelyek célja a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formája elterjedtségének és tendenciáinak értékelése.
3. A részes felek az e cikk alapján gyűjtött információkat átadják a jelen Egyezmény 66. cikkében említett szakértői csoportnak a nemzetközi együttműködés ösztönzése és a nemzetközi összehasonlító értékelés lehetővé tétele céljából.
4. A részes felek gondoskodnak az e cikk alapján gyűjtött információk nyilvánossá tételéről.

III. fejezet — Megelőzés

12. cikk – Általános kötelezettségek

1. A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy változásokat segítsenek elő a nők és a férfiak társadalmi és kulturális viselkedésmintáiban azzal a céllal, hogy megszüntessék mindazon előítéleteket, szokásokat, hagyományt és más gyakorlatokat, amelyek a nők alsóbbrendűségének gondolatán vagy a sztereotip női és férfi szerepeken alapulnak.
2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási és más intézkedéseket, hogy megelőzzék a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának természetes vagy jogi személyek által történő elkövetését.
3. A jelen fejezet alapján tett intézkedéseknek figyelembe kell venniük és kezelniük kell a különös körülmények miatt kiszolgáltatottá vált személyek különleges szükségleteit, és az áldozatok emberi jogait kell középpontba helyezniük.
4. A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy arra ösztönözzék a társadalom minden tagját, különösen a férfiakat és a fiúkat, hogy aktívan járuljanak hozzá a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának megelőzéséhez.
5. A részes felek gondoskodnak arról, hogy a kultúrát, a szokásokat, a vallást, a hagyományt vagy az úgynevezett „becsületet” senki ne tekinthesse a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények igazolásának.
6. A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket a nők helyzetének megerősítését célzó programok és tevékenységek elősegítése érdekében.

13. cikk – Tudatosságnövelés

1. A részes felek rendszeresen és minden szinten tudatosságnövelő kampányokat vagy programokat támogatnak vagy folytatnak le, adott esetben a nemzeti emberi jogi intézményekkel és esélyegyenlőségi szervezetekkel, a civil társadalommal és a nem kormányzati szervezetekkel, különösen a női szervezetekkel is együttműködve azért, hogy növeljék a lakosság tudatosságát és megértését a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának különböző megnyilvánulásaiival, azok gyermekeket érintő hatásaival és az ilyen erőszakos cselekmények megelőzésének szükségességével kapcsolatban.

2. A részes felek gondoskodnak a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények megelőzéséhez rendelkezésre álló intézkedésekkel kapcsolatos információknak a lakosság körében történő széles körű terjesztéséről.

14. cikk – Oktatás

1. A részes felek adott esetben megteszik a szükséges lépéseket, hogy az oktatás minden szintjén a tanulók változó képességeihez igazított tananyagot illesszenek a hivatalos tantervekbe olyan témákban, mint a nők és a férfiak közötti egyenlőség, a sztereotípiamentes nemi szerepek, a kölcsönös tisztelet, az erőszakmentes konfliktusmegoldás a személyközi kapcsolatokban, a nőkkel szembeni nemi alapú erőszak és a személyi sérthetlenséghez való jog.
2. A részes felek megteszik a szükséges lépéseket, hogy az 1. bekezdésben említett elveket érvényre juttassák az informális oktatási, a sport-, a kulturális és a szabadidős létesítményekben, valamint a médiában.

15. cikk – Szakemberképzés

1. A részes felek megfelelő képzést nyújtanak, vagy megerősítik a már létező képzést a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények áldozataival vagy elkövetőivel foglalkozó szakemberek számára az említett erőszakos cselekmények megelőzéséről és felismeréséről, a nők és a férfiak közötti egyenlőségről, az áldozatok szükségleteiről és jogairól, valamint a másodlagos áldozattá válás megelőzésének módjairól.
2. A részes felek ösztönzik, hogy az 1. bekezdésben említett képzés koordinált, több szervre kiterjedő együttműködésről szóló képzést is magában foglaljon, hogy átfogó és megfelelő áldozatkezelés legyen elérhető a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak eseteiben.

16. cikk – Megelőző beavatkozás és kezelési programok

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket olyan programok létrehozására vagy támogatására, amelyek célja, hogy a kapcsolati erőszak elkövetőit a személyközi kapcsolatokon belüli erőszakmentes magatartás elsajátítására tanítsák a további erőszak megelőzése és az erőszakos magatartásminták megváltoztatása érdekében.
2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket olyan kezelési programok létrehozására vagy támogatására, amelyek célja annak megelőzése, hogy az elkövetők, különösen a nemi erkölcs elleni bűncselekmények elkövetői újabb bűncselekményeket kövessenek el.
3. Az 1. és a 2. bekezdésben említett intézkedések megtételekor a részes felek biztosítják, hogy az áldozatok biztonsága, támogatása és emberi jogai kiemelt szerepet kapjanak, valamint hogy ezeket a programokat adott esetben az áldozatsegítő szakszolgálatokkal szorosan együttműködve állítsák össze és hajtsák végre.

17. cikk -A magánszektor és a média részvétele

1. A részes felek a véleménynyilvánítás szabadsága és a függetlenség tiszteletben tartása mellett arra ösztönzik a magánszektor, az információs és kommunikációs technológiai szektort,

valamint a médiát, hogy vegyenek részt a szakpolitikák kidolgozásában és végrehajtásában, valamint dolgozzanak ki iránymutatásokat és önszabályozó normákat a nőkkel szembeni erőszak megelőzése és méltóságuk tisztelgésének növelése érdekében.

2. A részes felek a magánszektor szereplőivel együttműködve arra vonatkozó készségeket fejlesztenek és erősítenek a gyermekekben, a szülőkben és a nevelőkben, hogy hogyan kell kezelni azt az információs és kommunikációs környezetet, amely hozzáférést biztosít olyan szexuális vagy erőszakos természetű, megalázó tartalmakhoz, amelyek károsak lehetnek.

IV. fejezet – Védelem és támogatás

18. cikk – Általános kötelezettségek

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket, hogy védjék az áldozatokat a további erőszakos cselekményektől.

2. A részes felek a belső joggal összhangban megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak érdekében, hogy olyan megfelelő mechanizmusok működjenek, amelyek az összes érintett állami szerv – beleértve a bírósági szervezetet, az ügyészséget, a büntetőhatóságokat, a helyi és a regionális hatóságokat, valamint a nem kormányzati szervezeteket és egyéb érintett szervezeteket és szereplőket – között hatékony együttműködést képesek kialakítani a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formája áldozatainak és tanúinak védelme és támogatása terén, ideértve az Egyezmény 20. és 22. cikkében részletezett általános támogató szolgálatokhoz és támogató szakszolgálatokhoz fordulást is.

3. A részes felek biztosítják, hogy az e fejezet alapján hozott intézkedések:

- a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak nemi szempontú megértésén alapuljanak, és az áldozatok emberi jogaira és biztonságára összpontosítanak;
- olyan integrált megközelítésen alapulnak, amely figyelembe veszi az áldozatok, az elkövetők, a gyermekek és a tágabb társadalmi környezetük közötti kapcsolatokat;
- a másodlagos áldozattá válás elkerülését célozzák;
- az erőszakos cselekmények női áldozatai helyzetének megerősítését és gazdasági függetlenségét célozzák;
- adott esetben lehetővé teszik, hogy a védelmi és a támogató szolgálatok ugyanazon a helyszínen legyenek;
- figyelembe veszik a kiszolgáltatott személyek, ideértve a gyermekáldozatokat is, különleges szükségleteit, és e személyek számára hozzáférhetőek.

4. A szolgáltatások nyújtása nem függhet attól, hogy az áldozat kész-e feljelentést vagy vallomást tenni az elkövető ellen.

5. A részes felek megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeikkel összhangban konzuli vagy más védelmet és támogatást nyújtsanak állampolgáraiknak vagy más, védelemre jogosult áldozatoknak.

19. cikk – Tájékoztatás

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítására, hogy az áldozatok az általuk értett nyelven megfelelően és időben tájékoztatást kapjanak a rendelkezésre álló támogató szolgálatokról és jogi intézkedésekről.

20. cikk – Általános támogató szolgálatok

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítására, hogy az áldozatok olyan szolgálatokhoz fordulhassanak, amelyek elősegítik felépülésüket az erőszakot követően. Ezeknek az intézkedéseknek szükség esetén olyan szolgáltatásokat kell magukban foglalniuk, mint a jogi és a pszichológiai tanácsadás, a pénzügyi támogatás, a lakhatás, az oktatás, a képzés és a munkahely-keresési támogatás.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítására, hogy az áldozatok egészségügyi és szociális szolgáltatókhoz fordulhassanak, a szolgálatok megfelelő forrásokkal rendelkezzenek, és a szakemberek képzettsége lehetővé tegye az áldozatok segítését és megfelelő szolgálatokhoz irányítását.

21. cikk – Segítségnyújtás egyéni vagy kollektív panaszok esetén

A részes felek biztosítják, hogy az áldozatok tájékoztatásban részesüljenek az egyéni vagy kollektív panaszokra vonatkozóan alkalmazandó regionális és nemzetközi mechanizmusokról, és hozzáférhessenek ezekhez a mechanizmusokhoz. A részes felek elősegítik, hogy az áldozatok megfelelő érzékenységgel és hozzáértéssel nyújtott segítséget kapjanak panaszaik benyújtásához.

22. cikk – Támogató szakszolgálatok

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy megfelelő földrajzi eloszlásban olyan támogató szakszolgálatokat biztosítsanak vagy ezek biztosításáról gondoskodjanak, amelyek azonnali, valamint rövid és hosszú távú támogatást nyújtanak a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények áldozatai számára.

2. A részes felek külön szolgáltatásokat nyújtanak az erőszakos cselekmények női áldozatai és azok gyermekei számára, vagy gondoskodnak ezek nyújtásáról.

23 cikk – Menedékhelyek

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy kellő számban megfelelő, könnyen hozzáférhető menedékhelyeket alakítsanak ki, amelyek biztonságos szállást nyújtanak az áldozatok, különösen a nők és gyermekeik számára, és proaktív módon közelítenek feléjük.

24. cikk — Telefonos segélyvonalak

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy országos, a hét minden napján éjjel-nappal díjmentesen hívható segélyvonalakat jöjjenek létre, amelyek titoktartás mellett vagy a névtelenséget tiszteletben tartva tanácsokat adnak a hívóknak a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájával kapcsolatban.

25. cikk -A szexuális erőszak áldozatainak támogatása

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy az erőszakos közöszülés vagy a szexuális erőszak áldozatai számára kellő számban megfelelő, könnyen hozzáférhető válságközpont jöjjön létre, ahol orvosi és igazságügyi orvosi vizsgálatot, traumakezelést végeznek és tanácsokat adnak az áldozatok számára.

26. cikk -A gyermektanúk védelme és támogatása

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítására, hogy a védelmi és támogatási szolgáltatások áldozatok részére történő nyújtása során megfelelő módon figyelembe vegyék a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak bármely formájának tanújává vált gyermekek jogait és szükségleteit.

2. Az e cikk alapján hozott intézkedések magukban foglalják az életkornak megfelelő pszichoszociális tanácsadást a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak bármely formájának tanújává vált gyermekek számára, és az intézkedéseknek megfelelően figyelembe kell venniük a gyermekek érdekeit.

27. cikk – Bejelentés

A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy arra ösztönözzék a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények elkövetésének tanúit vagy azokat a személyeket, akik alapos okkal úgy vélik, hogy ilyen cselekmények elkövetésére kerülhet sor vagy további erőszakos cselekmények elkövetése várható, hogy jelentsék ezt be az illetékes szervezeteknél vagy hatóságoknál.

28. cikk – Bejelentés szakemberek részéről

A részes felek megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a belső jog alapján egyes szakemberekre vonatkozó titoktartási szabályok ne akadályozzák az érintett szakembereket abban, hogy megfelelő körülmények között bejelentést tegyenek az illetékes szervezeteknél vagy hatóságoknál, ha alapos okkal úgy vélik, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó súlyos erőszakos cselekményeket követtek el vagy további súlyos erőszakos cselekmények elkövetése várható.

V. fejezet – Anyagi jog

29. cikk – Polgári perek és jogorvoslatok

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy megfelelő polgári jogi jogorvoslatot biztosítsanak az áldozatok számára az elkövetőkkel szemben.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy a nemzetközi jog általános elveivel összhangban megfelelő polgári jogi igényérvényesítési eszközt biztosítsanak az áldozatoknak azokkal az állami hatóságokkal szemben, amelyek hatáskörükön belül elmulasztottak eleget tenni a szükséges megelőző vagy védintézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettségüknek.

30. cikk – Kártérítés és kártalanítás

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az áldozatoknak joguk legyen kártérítést követelni az elkövetőktől a jelen Egyezményrel összhangban meghatározott bűncselekmények esetében.
2. Megfelelő állami kártalanításban kell részesíteni azokat, akik súlyos testi sérülést vagy egészségkárosodást szenvedtek el, amennyiben a kár nem kerül megtérítésre más forrásból, például az elkövető, biztosítás vagy államilag finanszírozott egészségügyi vagy szociális ellátás révén. Ez nem zárja ki azt, hogy a részes felek visszkérésrel követeljék az elkövetőtől a kártalanítás megtérítését, amennyiben megfelelően figyelembe veszik az áldozat biztonságát.
3. A 2. bekezdés alapján hozott intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy a kártalanítás ésszerű időn belül megtörténjen.

31. cikk – Szülői felügyeleti jog, láthatási jog és biztonság

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a szülői felügyeleti jogra és a gyermekláthatási jogra vonatkozó határozatok meghozatalakor figyelembe vegyék a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekményeket.
2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a láthatási jog vagy a szülői felügyeleti jog gyakorlása ne veszélyeztesse az áldozat vagy a gyermekek jogait és biztonságát.

32. cikk – A kényszerházasság polgári jogi következményei

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a kényszer hatására kötött házasságok az áldozatra háruló indokolatlan pénzügyi vagy adminisztratív teher nélkül megtámadhatók, megsemmisíthetők vagy felbonthatók legyenek.

33. cikk – Pszichológiai erőszak

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a más személy pszichológiai integritását kényszerítés vagy fenyegetés révén súlyosan károsító cselekmények szándékos elkövetése büntetendő legyenek.

34. cikk – Fenyegető zaklatás

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a más személy ellen irányuló, ismételt fenyegetésekből álló, az érintett személyben biztonságával kapcsolatban félelmet keltő szándékos magatartás büntetendő legyen.

35. cikk – Fizikai erőszak

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a más személlyel szembeni fizikai erőszak szándékos elkövetése büntetendő legyen.

36. cikk – Szexuális erőszak, ideértve az erőszakos közösülést is

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a következő cselekmények szándékos elkövetése büntetendő legyen:

a) beleegyezés nélküli, szexuális természetű hüvelyi, anális vagy orális behatolás egy másik személy testébe bármilyen testrészszel vagy tárggyal; b) beleegyezés nélküli, szexuális természetű egyéb cselekmények egy másik személlyel; c) más személy rábírása arra, hogy beleegyezés nélküli, szexuális természetű cselekményben vegyen részt egy harmadik személlyel.

2. A beleegyezést önként, a személynek a körülmények összefüggésében értékelt szabad akaratából kell megadni.

3. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az 1. bekezdés rendelkezései a volt vagy jelenlegi házastársak, illetve a belső jog által elismert volt vagy jelenlegi partnerek ellen elkövetett cselekményekre is vonatkozzanak.

37. cikk – Kényszerházasság

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy egy felnőtt vagy egy gyermek házasságkötésre kényszerítésének szándékos elkövetése büntetendő legyen.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az olyan cselekmény szándékos elkövetése, amellyel egy felnőttet vagy egy gyermeket házasságkötésre kényszerítés céljából a tartózkodása szerintitől eltérő részes fél vagy állam területére csálnak át, büntetendő legyen.

38. cikk— Női nemi szervek megcsonkítása

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a következő cselekmények szándékos elkövetése büntetendő legyen:

a) a nagyajkak, a kisajkak vagy a csikló egészének vagy valamely részének kimetszése, infibulációja vagy bármilyen más módon történő csonkítása; b) egy nő kényszerítése vagy rábírása arra, hogy alávesse magát az a) pontban felsorolt cselekmények valamelyikének; c) egy leány ösztönzése, kényszerítése vagy rábírása arra, hogy alávesse magát az a) pontban felsorolt cselekmények valamelyikének.

39. cikk – Kényszerített terhességmegszakítás és kényszerített sterilizálás

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a következő cselekmények szándékos elkövetése büntetendő legyen:

a) egy nő terhességének megszakítása annak előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezése nélkül;

- b) olyan műtét elvégzése egy nőn annak előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezése nélkül vagy anélkül, hogy az eljárást megértené, amelynek célja vagy hatása a nő természetes szaporodási képességének megszűnése.

40. cikk — Szexuális zaklatás

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy bármilyen nem kívánt, szexuális természetű szóbeli, nem szóbeli vagy fizikai cselekmény, amelynek célja vagy hatása egy személy méltóságának megsértése, különösen akkor, ha az megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő vagy sértő környezetet teremt, büntetőjogi vagy más jogi szankció tárgyát képezze.

41. cikk – Bűnsegély, felbujtás és kísérlet

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak érdekében, hogy a jelen Egyezmény 33., 34., 35., 36., 37. cikkével, 38. cikkének a) pontjával és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények elkövetéséhez szándékosan nyújtott bűnsegélyt és az elkövetésre szándékosan történő felbujtást bűncselekménynek minősítsék.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket arra, hogy a jelen Egyezmény 35., 36., 37. cikkével, 38. cikkének a) pontjával és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények elkövetésének szándékos kísérletét bűncselekménynek minősítsék.

42. cikk – A bűncselekmények, köztük az ún. „becsület” nevében elkövetett bűncselekmények elfogadhatatlan igazolása

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények bármelyikének elkövetése alapján indult büntetőeljárások során a kultúra, a szokás, a vallás, a hagyomány vagy az ún. „becsület” ne minősülhessen a cselekmény igazolásának. Ez különösen vonatkozik azokra az állításokra, miszerint az áldozat áthágta a kulturális, a vallási, a társadalmi vagy a hagyomány szerinti normákat vagy a megfelelő viselkedési szokásokat.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az a tény, hogy egy személy az 1. bekezdésben említett cselekmények valamelyikének elkövetésére egy gyermeket bírt rá, ne csökkentse az adott személy büntetőjogi felelősségét az elkövetett cselekmények tekintetében.

43. cikk – A bűncselekmények alkalmazása

A jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények az áldozat és az elkövető közötti kapcsolat természetétől függetlenül alkalmazandók.

44. cikk – Joghatóság

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy megállapítsák joghatóságukat a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények kapcsán, ha a bűncselekményt:

- a) valamely részes fél területén, vagy
- b) valamely részes fél lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén, vagy
- c) valamely részes fél jogszabályai szerint bejegyzett repülőgép fedélzetén követték el, vagy
- d) valamely részes fél állampolgára követte el, vagy
- e) valamely részes fél területén szokásos tartózkodási hellyel rendelkező személy követte el.

2. A részes felek törekednek arra, hogy megtegyék a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy megállapítsák joghatóságukat a jelen Egyezményrel összhangban meghatározott bűncselekmények kapcsán, ha a bűncselekményt valamely állampolgárunk vagy olyan személy ellen követték el, akinek szokásos tartózkodási helye területükön van.

3. A jelen Egyezmény 36., 37., 38. és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények büntethetősége érdekében a Felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy joghatóságuk megállapítása ne függjön attól, hogy az adott cselekmények az elkövetésük helye szerinti területen bűncselekménynek minősülnek-e.

4. A jelen Egyezmény 36., 37., 38. és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények üldözése érdekében a részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy joghatóságuk megállapítása az 1. bekezdés d) és e) pontját illetően ne függjön attól a feltételtől, hogy a büntetőeljárást csak az áldozat által a bűncselekményre vonatkozóan tett bejelentést vagy a bűncselekmény elkövetésének helye szerinti állam által az eljárás megindítására tett cselekményt követően lehet megindítani.

5. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy a jelen Egyezményrel összhangban meghatározott bűncselekmények elbírálására joghatósággal rendelkezzenek azokban az esetekben, ha a feltételezett elkövető a területükön tartózkodik, és kizárólag állampolgársága alapján nem adják ki őt egy másik részes félnek.

6. Ha a jelen Egyezményrel összhangban meghatározott feltételezett bűncselekmény vonatkozásában több részes fél tart joghatóságra igényt, akkor az érintett részes felek adott esetben konzultációt folytatnak egymással a büntetőeljárás szempontjából legmegfelelőbb joghatóság megállapítása céljából.

7. A nemzetközi jog általános szabályainak sérelme nélkül ezen Egyezmény nem zárja ki azt, hogy valamely részes fél belső joga alapján gyakorolja a büntető joghatóságot.

45. cikk – Szankciók és intézkedések

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezményrel összhangban meghatározott bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű, a bűncselekmény súlyosságát figyelembe vevő szankciókkal legyenek büntethetők. E szankciók közé tartozhatnak adott esetben a szabadságvesztéssel járó büntetéseket is, amelyek kiadatáshoz vezethetnek.

2. A részes felek más intézkedéseket is tehetnek az elkövetőkkel kapcsolatban, például a következőket:

- az elítélt személyek ellenőrzése vagy felügyelete;
- a szülői jogok megvonása, ha a gyermek érdekei, adott esetben ideértve az áldozat biztonságát is, más módon nem garantálhatók.

46. cikk – Súlyosító körülmények

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a következő körülmények – amennyiben nem tényállási elemei a bűncselekménynek – a belső jog vonatkozó rendelkezései szerint súlyosító körülményként legyenek figyelembe vehetők a jelen Egyezményvel összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos büntetési tételek meghatározása során:

- a) a bűncselekményt a belső jog által elismert volt vagy jelenlegi házastárs vagy partner sérelmére követték el, vagy családtag, az áldozattal közös háztartásban élő vagy hatalmi helyzetével visszaélő személy követte el;
- b) a bűncselekményt vagy a kapcsolódó bűncselekményeket ismételten követték el;
- c) a bűncselekményt sajátos körülmények miatt kiszolgáltatottá vált személy sérelmére követték el;
- d) a bűncselekményt gyermek sérelmére vagy jelenlétében követték el;
- e) a bűncselekményt két vagy több személy együttesen követte el;
- f) a bűncselekményt rendkívül súlyos erőszak előzte meg vagy kísérte;
- g) a bűncselekményt fegyveresen vagy fegyverrel történő fenyegetéssel követték el;
- h) a bűncselekmény súlyos fizikai vagy pszichológiai sérülést okozott az áldozatnak;
- i) az elkövető hasonló bűncselekményekért korábban már volt büntetve.

47. cikk — Egy másik részes fél által hozott ítéletek

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak lehetővé tétele érdekében, hogy a büntetési tételek meghatározása során figyelembe lehessen venni a jelen Egyezményvel összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatban valamely részes fél által hozott jogerős ítéleteket.

48. cikk – A kötelező alternatív vitarendezési eljárások és büntetések tilalma

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy megtiltsák a kötelező alternatív vitarendezési eljárásokat, ideértve a közvetítést és a békéltetést is, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájával kapcsolatban.
2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy pénzbüntetés megfizetésének elrendelése esetén megfelelően figyelembe vegyék azt, hogy az elkövető képes-e az áldozattal szemben pénzügyi kötelezettségnek eleget tenni.

VI. fejezet – Nyomozás, vádemelés, eljárásjog és védőintézkedések

49. cikk – Általános kötelezettségek

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájával kapcsolatos nyomozásokat és bírósági eljárásokat indokolatlan késedelem nélkül lefolytassák, a büntetőeljárás minden szakaszában figyelembe véve az áldozat jogait.

2. Az emberi jogok alapvető elveivel összhangban és az erőszak nemi alapú értelmezésére tekintettel a részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatban hatékony nyomozásra és büntetőeljárásra kerüljön sor.

50. cikk – Azonnali reagálás, megelőzés és védelem

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a feladatkörük alapján érintett bűnüldöző hatóságok azonnal és megfelelő módon reagáljanak a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájára úgy, hogy megfelelő és közvetlen védelmet kínálnak az áldozatoknak.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a feladatkörük alapján érintett bűnüldöző hatóságok azonnal és megfelelő módon kapcsolódjanak be a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formájának megelőzésébe és az azokkal szembeni védelembe, ideértve a megelőző operatív intézkedések alkalmazását és a bizonyítékok gyűjtését is.

51. cikk – Kockázatértékelés és kockázatkezelés

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy minden érintett hatóság értékelje az emberi életet fenyegető kockázatokat, a helyzet súlyosságát és az erőszak ismételt elkövetésének kockázatát a kockázatok kezelése, illetve szükség esetén koordinált biztonság és támogatás nyújtása céljából.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az 1. bekezdésben említett értékelés a nyomozás minden szakaszában és a védőintézkedések alkalmazásakor kellőképpen figyelembe vegye azt, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszakos cselekmények elkövetői rendelkeznek-e lőfegyverekkel vagy van-e azokhoz hozzáférésük.

52. cikk – Azonnali távoltartási határozatok

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok arra vonatkozó jogköröket kapjanak, hogy közvetlen veszélyhelyzetekben a kapcsolati erőszak elkövetőjével szemben elrendelhessék, hogy az az áldozat vagy a veszélyben lévő személy lakóhelyét kellő időtartamra hagyja el, és megtilthassák számára, hogy az áldozat vagy a veszélyben lévő személy lakóhelyére belépjen, vagy az áldozattal vagy a veszélyben lévő személlyel kapcsolatba lépjen. Az e cikk alapján hozott intézkedéseknek az áldozatok és a veszélyben lévő személyek biztonságát előtérbe kell helyezniük.

53. cikk – Korlátozást elrendelő vagy védelmi határozatok

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak bármely formája által érintett áldozatok érdekében megfelelő korlátozást elrendelő vagy védelmi határozatot lehessen meghozni.
2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az 1. bekezdésben említett, korlátozást elrendelő vagy védelmi határozatok
 - azonnali védelmet nyújtva álljanak rendelkezésre, és ne jelentsenek indokolatlan pénzügyi vagy adminisztratív terhet az áldozat számára;
 - meghatározott ideig vagy módosításukig, illetve visszavonásukig legyenek hatályosak;
 - szükség esetén kérelemre és azonnali hatállyal kerüljenek kibocsátásra;
 - más jogi eljárásoktól függetlenül vagy más jogi eljárásokat kiegészítve álljanak rendelkezésre;
 - bevezethetők legyenek későbbi jogi eljárásokban.
3. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az 1. bekezdés alapján kiadott korlátozást elrendelő vagy védelmi határozatok megsértése hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi vagy más jogi szankciót vonjon maga után.

54. cikk – Nyomozás és bizonyítékok

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a polgári vagy a büntetőeljárásokban az áldozat szexuális előéletével vagy magatartásával kapcsolatos bizonyítékokat csak akkor engedélyezzék, ha azok a tárgyhoz tartoznak és szükségesek.

55. cikk – Kérelemre és hivatalból induló eljárások

1. A részes felek gondoskodnak arról, hogy a jelen Egyezmény 35., 36., 37., 38. és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekmények esetében a nyomozás vagy a vádemelés ne függjön teljes mértékben az áldozat bejelentésétől vagy panaszától, ha a bűncselekményt részben vagy egészben a részes felek területén követték el, továbbá biztosítják, hogy az eljárások akkor is folytatódhassanak, ha az áldozat visszavonja állítását vagy panaszát.
2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy – a belső joguk által előírt feltételeknek megfelelően – lehetővé tegyék kormányzati és nem kormányzati szervezetek, illetve a kapcsolati erőszakkal foglalkozó tanácsadók számára, hogy segítsék és/vagy támogassák az áldozatokat azok kérésére a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozások és bírósági eljárások során.

56. cikk – Védőintézkedések

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak érdekében, hogy az áldozatok jogait és érdekeit, ideérve a tanúként felmerülő különleges szükségleteiket is, a nyomozás és a bírósági eljárás minden szakaszában védjék, különösen a következők révén:

- a) védelmet nyújtanak az áldozatok, a családtagjaik és a tanúk számára a megfélemlítéssel, a megtorlással és az ismételt áldozattá válással szemben;
- b) biztosítják, hogy az áldozatok – legalább azokban az esetekben, amikor ők és családtagjaik veszélyben lehetnek – tájékoztatást kapjanak az elkövető szökéséről, illetve ideiglenes vagy végleges szabadon bocsátásáról;
- c) a belső jog által előírt feltételeknek megfelelően tájékoztatják az áldozatokat a jogaikról és a rendelkezésükre álló szolgáltatásokról, a panaszukat követő intézkedésekről, a vádokról, a nyomozás vagy az eljárás általános menetéről, az eljárásban betöltött szerepükről, valamint ügyük kimeneteléről;
- d) a belső jog eljárási szabályainak megfelelő módon lehetővé teszik az áldozatok számára, hogy meghallgassák őket, bizonyítékokat nyújthassanak be, közvetlenül vagy közvetítő közreműködésével hangot adhassanak véleményüknek, szükségleteiknek és aggályaiknak, és ezek figyelembe vétele biztosított legyen;
- e) megfelelő támogató szolgáltatásokat nyújtanak az áldozatok számára, hogy jogaiknak és érdekeiknek kellően hangot adhassanak, és ezek figyelembe vétele biztosított legyen;
- f) biztosítják, hogy az áldozatok magánéletének és képmásának védelme érdekében intézkedéseket lehessen elfogadni;
- g) biztosítják, hogy az áldozatok és az elkövetők lehetőleg ne kerüljenek kapcsolatba a bíróság és a büntető hatóságok helyiségeiben;
- h) független és hozzáértő tolmácsot biztosítanak az áldozatok részére, ha az áldozatok az eljárásban félként részt vesznek, vagy ha bizonyítékot nyújtanak;
- i) lehetővé teszik az áldozatok számára, hogy a belső jog szabályainak megfelelő módon tanúvallomást tegyenek a tárgyalóteremben, anélkül hogy jelen kellene lenniük, vagy legalább a feltételezett elkövető jelenléte nélkül, nevezetesen megfelelő kommunikációs technológiák alkalmazása révén, amennyiben ilyenek rendelkezésre állnak.

2. A nőkkel szembeni erőszak, illetve a kapcsolati erőszak áldozatává vagy tanújává vált gyermekek érdekében adott esetben külön védőintézkedéseket kell tenni a gyermek érdekeinek a figyelembevételével.

57. cikk – Jogi segítségnyújtás

A részes felek a belső jogukban meghatározott feltételeknek megfelelően biztosítják az áldozatok számára a jogsegélyhez és az ingyenes jogi segítségnyújtáshoz való jogot.

58. cikk – Elévülés

A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási és más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezmény 36., 37., 38. és 39. cikkével összhangban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatban az eljárás kezdeményezésének elévülési ideje elégséges és a szóban forgó bűncselekmény súlyával arányos legyen annak érdekében, hogy az eljárás lefolytatása hatékonyan kezdeményezhető legyen az követően, hogy az áldozat elérte a nagykorúságot.

VII. fejezet – Migráció és menekültügy

59. cikk – Tartózkodási jogállás

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azok az áldozatok, akiknek a tartózkodási jogállása a házastárs vagy a belső jog által elismert partner tartózkodási jogállásától függ, a házasság vagy a kapcsolat felbontása esetén különösen nehéz helyzetben, kérelmükre, a házasság vagy a kapcsolat időtartamára tekintet nélkül, önálló tartózkodási engedélyt kapjanak. Az önálló tartózkodási engedély megadásával és érvényességi időtartamával kapcsolatos feltételeket a belső jog határozza meg.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az áldozatok esetében a házastárs vagy a belső jog által elismert partner tartózkodási jogállásától függő tartózkodási státusszal kapcsolatban kezdeményezett kiutasítási eljárás felfüggeszthető legyen, hogy az áldozat önálló tartózkodási engedélyt kérelmezhesen.

3. A részes felek meghosszabbítható tartózkodási engedélyt adnak ki az áldozatoknak, ha a következő két eset közül legalább az egyik fennáll:

- a. az illetékes hatóság úgy véli, hogy az áldozatok tartózkodása személyes helyzetük miatt szükséges;
- b. az illetékes hatóság úgy véli, hogy az áldozatok tartózkodása a nyomozás vagy a büntetőeljárás kapcsán az illetékes hatóságokkal való együttműködés céljából szükséges.

4. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a kényszerházasság azon áldozatai, akiket a házasságkötés céljából egy másik országba vittek, és akik ennek következtében elvesztették tartózkodási jogállásukat a szokásos tartózkodási helyük szerinti országban, visszakaphassák ezt a jogállást.

60. cikk – Menedékjog iránti kérelem nemi alapon

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nőkkel szembeni nemi alapú erőszak a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezmény 1. cikke A. részének (2) bekezdése szerinti üldözés egyik formájaként és a súlyos

sérelem olyan formájaként legyen elismerhető, amely kiegészítő/szubszidiárius védelmet tesz szükségessé.

2. A részes felek gondoskodnak arról, hogy az említett egyezményben felsorolt összes ok a nemekhez kapcsolódó szempontokat figyelembe vevő értelmezést kapjon, és hogy azokban az esetekben, amikor azt állapítják meg, hogy az üldözéstől való félelem egy vagy több ilyen okból fakad, akkor a kérelmezők a vonatkozó alkalmazandó okmányoknak megfelelően menekült jogállást kapjanak.

3. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy a nemekhez kapcsolódó szempontokat figyelembe vevő befogadási eljárásokat és támogató szolgáltatásokat alakítsanak ki a menedékkérők számára, továbbá nemi alapú iránymutatásokat és a nemekhez kapcsolódó szempontokat figyelembe vevő menekültügyi eljárásokat dolgozzanak ki, ideértve a menekült jogállás meghatározását és a nemzetközi védelem kérelmezését is.

61. cikk – A visszaküldés tilalma

1. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket, hogy a nemzetközi jog alapján fennálló kötelezettségeknek megfelelően tiszteletben tartsák a visszaküldés tilalmának elvét.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nőkkel szembeni erőszak védelmet igénylő áldozatait – jogállásuktól vagy tartózkodási helyüktől függetlenül – semmilyen körülmények között ne küldjék vissza olyan országba, ahol életük veszélyben lenne, vagy ahol kínzásnak, embertelen, magalázó bánásmódnak vagy büntetésnek vetnék alá őket.

VIII. fejezet – Nemzetközi együttműködés

62. cikk – Általános elvek

1. A részes felek ezen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban, a polgári és a büntetőügyekben folytatott együttműködésről szóló vonatkozó nemzetközi és regionális okmányok, az egységes vagy kölcsönös jogszabályokon alapuló megállapodások és belső joguk alkalmazása révén a lehető legszélesebb körben együttműködnek egymással azért, hogy:

- a a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó erőszak minden formáját megelőzzék, küzdjenek ellene és üldözzék;
- b megvédjék az áldozatokat, és segítséget nyújtsanak számukra;
- c a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények alapján nyomozást vagy eljárást folytassanak;
- d végrehajtsák a részes felek igazságügyi hatóságai által hozott polgári jogi és büntetőjogi ítéleteket, ideértve a védelmi határozatokat is.

2. A részes felek megteszik a szükséges jogalkotási vagy más intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott, az áldozat tartózkodási helye szerinti részes féltől eltérő részes fél területén elkövetett bűncselekmények áldozatai benyújthassák panaszukat a tartózkodási helyük szerinti állam illetékes hatóságainál.

3. Ha valamely részes fél, amely a kölcsönös bűnügyi jogsegélyt, a kiadatást vagy az ezen Egyezmény másik részes fele által hozott polgári jogi vagy büntetőjogi ítélet végrehajtását szerződés meglétéhez köti, jogi együttműködés iránti megkeresést kap egy olyan részes féltől, amellyel nem kötött ilyen szerződést, akkor a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények vonatkozásában, ezt az Egyezményt a kölcsönös bűnügyi jogsegély, a kiadatás vagy a másik részes fél által hozott polgári jogi vagy büntetőjogi ítélet végrehajtása jogalapjának tekintheti.

4. A részes felek erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzését és az ellenük folytatott küzdelmet, amennyiben lehetséges, beillesszék a harmadik államok javára indított fejlesztési segélyprogramokba, ideértve a 18. cikk 5. bekezdésével összhangban az áldozatok védelmének előmozdítása céljából harmadik államokkal kötött két- és többoldalú megállapodásokat is.

63. cikk – Veszélyben lévő személyekkel kapcsolatos intézkedések

Ez az Egyezmény arra ösztönzi azt a részes felet, amely a rendelkezésére álló információk alapján alapos okkal úgy véli, hogy egy személyt egy másik részes fél területén az ezen Egyezmény 36., 37., 38. és 39. cikkében említett erőszakos cselekmények valamelyikének közvetlen veszélye fenyegeti, hogy ezeket az információkat haladéktalanul továbbítsa a másik részes félnek abból a célból, hogy megfelelő védőintézkedéseket lehessen tenni. Adott esetben az információknak tartalmazniuk kell a veszélyben lévő személyre vonatkozó meglévő védőintézkedésekkel kapcsolatos részleteket is.

64. cikk – Tájékoztatás

1. A megkeresett részes fél haladéktalanul tájékoztatja a megkereső részes felet az e fejezet alapján hozott intézkedés végeredményéről. A megkeresett részes fél haladéktalanul tájékoztatja a megkereső részes felet azokról a körülményekről is, amelyek a kért intézkedés végrehajtását lehetetlenné teszik vagy nagy valószínűséggel jelentősen késleltetik.

2. Belső joga keretein belül bármely részes fél előzetes megkeresés nélkül továbbíthatja a saját nyomozása során szerzett információkat egy másik részes félnek, ha úgy véli, hogy ezen információk továbbítása segítheti a másik részes felet a jelen Egyezménnyel összhangban meghatározott bűncselekmények elkövetésének megelőzésében vagy az ilyen bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozások vagy eljárások kezdeményezésében vagy lefolytatásában, vagy ha úgy véli, hogy az információk továbbítása nyomán a másik részes fél e fejezet alapján együttműködést fog kezdeményezni.

3. A 2. bekezdéssel összhangban információkat kapó részes fél saját illetékes hatóságai rendelkezésére bocsátja ezeket az információkat, hogy szükség esetén eljárást lehessen kezdeményezni, illetve hogy ezeket az információkat figyelembe lehessen venni a vonatkozó polgári és büntetőeljárások során.

65. cikk – Adatvédelem

A személyes adatokat a részes felek által az egyéneknek a személyes adatok gépi feldolgozása során való védelméről szóló egyezmény (ETS 108. sz.) alapján vállalt kötelezettségek szerint kell tárolni és felhasználni.

IX. fejezet – Ellenőrző rendszer

66. cikk – A nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés szakértői csoportja

1. A nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés szakértői csoportja (a továbbiakban: GREVIO) ellenőrzi ezen Egyezmény részes felek által történő végrehajtását.
2. A GREVIO legalább 10 és legfeljebb 15 tagból áll, a nemi és a földrajzi egyensúly, valamint a multidiszciplináris szakértelem figyelembevételével. A szakértői csoport tagjait a Részes Felek Bizottsága választja négyéves időtartamra a részes felek által állampolgáraik közül javasolt jelöltek közül; a tagok megbízatása egy alkalommal megújítható.
3. Az első 10 tag megválasztását az ezen Egyezmény hatálybalépését követő egy éven belül kell megtartani. A további öt tag megválasztását a 25. megerősítést vagy csatlakozást követően kell megtartani.
4. A GREVIO tagjainak megválasztása az alábbi elveken alapszik:
 - a. a tagokat átlátható eljárás keretében, olyan nagy erkölcsi tekintélyű személyek közül kell kiválasztani, akik elismert szakképzettséggel rendelkeznek az emberi jogok, a nemek közötti egyenlőség, a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak vagy az áldozatok segítése és védelme területén, vagy bizonyítottan szakmai tapasztalatokkal rendelkeznek az ezen Egyezmény által érintett területeken;
 - b. a GREVIO minden tagjának más állam állampolgárának kell lennie;
 - c. a tagoknak a fő jogrendszereket kell képviselniük;
 - d. a tagoknak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak területén érintett szereplőket és szerveket kell képviselniük;
 - e. a tagok személyes minőségükben kell részt venniük a GREVIO munkájában, feladataik ellátása során függetlenül és pártatlanul kell eljárniuk, és a feladataik hatékony ellátásához szükséges mértékben kell rendelkezésre állniuk.
5. A GREVIO tagjainak választási eljárását az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága határozza meg a részes felekkel folytatott konzultáció és a részes felek egyhangú hozzájárulásának megszerzése után, az Egyezmény hatálybalépését követő hat hónapon belül.
6. A GREVIO elfogadja eljárási szabályzatát.
7. A GREVIO tagjait és a 68. cikk 9. és 14. bekezdésében meghatározott országlátogatásokat végző küldöttségek tagjait megilletik az ezen Egyezmény függelékében meghatározott kiváltságok és mentességek.

67. cikk -A Részes Felek Bizottsága

1. A Részes Felek Bizottsága az Egyezmény részes feleinek képviselőiből áll.
2. A Részes Felek Bizottságát az Európa Tanács főtitkára hívja össze. Az első ülést az Egyezmény hatálybalépését követő egy éven belül kell megtartani a GREVIO tagjainak megválasztása céljából. Ezt követően a Részes Felek Bizottsága a részes felek legalább egyharmadának, a Részes Felek Bizottsága elnökének vagy a főtitkárnak a kérésére ül össze.
3. A Részes Felek Bizottsága elfogadja eljárási szabályzatát.

68. cikk – Eljárás

1. A részes felek a GREVIO által készített kérdőív alapján az ezen Egyezmény rendelkezéseit érvényesítő jogalkotási és más intézkedésekről jelentést nyújtanak be az Európa Tanács főtitkárához, amelyet a GREVIO megvizsgál.
2. A GREVIO az 1. bekezdéssel összhangban benyújtott jelentést az érintett részes fél képviselőivel közösen vizsgálja meg.
3. Az ezt követő értékelési eljárásokat körökre bontják, amelyek időtartamát a GREVIO határozza meg. Minden értékelési kör elején a GREVIO kiválasztja azokat a konkrét rendelkezéseket, amelyekre az értékelési eljárás vonatkozni fog, majd pedig kérdőívet küld ki.
4. A GREVIO meghatározza az ellenőrzési eljárás elvégzéséhez szükséges megfelelő eszközöket. Minden egyes értékelési körhöz kérdőívet fogadhat el, amely a részes felek által történő végrehajtás értékelésére szolgáló eljáráshoz szolgál alapul. A kérdőívet minden részes félnek megküldik. A részes feleknek válaszolniuk kell a kérdőívre, valamint a GREVIO-tól érkező minden más információkérésre.
5. A GREVIO információkat kaphat az Egyezmény végrehajtásával kapcsolatban nem kormányzati szervezetektől és a civil társadalomtól, valamint az emberi jogok védelmével foglalkozó nemzeti intézményektől.
6. A GREVIO kellően figyelembe veszi azokat az információkat, amelyek az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó területekre vonatkozóan más regionális és nemzetközi okmányok és szervezetek révén rendelkezésre állnak.
7. Az egyes értékelési fordulók kérdőíveinek elfogadásakor a GREVIO kellően figyelembe veszi az ezen Egyezmény 11. cikkében említettek szerint a részes feleknél meglévő adatgyűjtést és kutatást.
8. A GREVIO információkat kaphat az Egyezmény végrehajtásával kapcsolatban az Európa Tanács emberi jogi biztosától, a Parlamenti Közgyűléstől és az Európa Tanács érintett szakosított szervezeteitől, valamint más nemzetközi okmányok alapján létrehozott szervezetektől. Az ezekhez a szervezetekhez benyújtott panaszokat és azok eredményeit a GREVIO rendelkezésére bocsátják.

9. A nemzeti hatóságokkal együttműködve és független nemzeti szakértők segítségével a GREVIO kiegészítésképpen országlátogatásokat szervezhet, ha a kapott információ nem elegendő, illetve a 14. bekezdésben említett esetekben. A látogatások során a GREVIO-t konkrét területek szakemberei segíthetik.

10. A GREVIO jelentéstervezetet készít, amelyben megvizsgálja azoknak a rendelkezéseknek a végrehajtását, amelyekre az értékelés vonatkozott, valamint javaslatokat és tanácsokat fogalmaz meg arra vonatkozóan, hogy az érintett részes fél hogyan kezelje a feltárt problémákat. A jelentéstervezetet észrevételezés céljából megküldik az értékelt részes félnek. A jelentés elfogadásakor a GREVIO figyelembe veszi az értékelt részes fél észrevételeit.

11. A beérkezett összes információ és a részes felek észrevételei alapján a GREVIO elfogadja a jelentést és az érintett részes fél által az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásával kapcsolatban hozott intézkedésekre vonatkozó következtetéseket. A jelentést és a következtetéseket megküldik az érintett részes fél és a Részes Felek Bizottsága részére. A GREVIO jelentését és következtetéseit azok elfogadásakor az érintett részes fél esetleges észrevételeivel együtt közzéteszik.

12. Az 1-8. bekezdés szerinti eljárás sérelme nélkül a Részes Felek Bizottsága – a GREVIO jelentése és következtetései alapján – az érintett részes félnek szóló ajánlásokat fogadhat el (a) a GREVIO következtetései végrehajtása céljából hozandó intézkedésekkel kapcsolatban, szükség esetén határidőt meghatározva a végrehajtásukkal kapcsolatos információk benyújtására, és (b) azzal a céllal, hogy előmozdítsa az együttműködést az adott részes féllel ezen Egyezmény megfelelő végrehajtása érdekében.

13. Ha a GREVIO által kapott megbízható információk arra utalnak, hogy egy adott helyzetben a problémák közvetlen figyelmet igényelnek az Egyezményt súlyosan sértő cselekmények mértékének vagy számának megelőzése vagy korlátozása érdekében, akkor különjelentés sürgős benyújtását kérheti a nőkkal szembeni erőszak súlyos, tömeges vagy tartós előfordulásának megelőzésére tett intézkedésekkel kapcsolatban.

14. Az érintett részes fél által benyújtott információk, valamint a rendelkezésre álló más megbízható információk figyelembevételével a GREVIO kijelölheti egy vagy több tagját vizsgálat lefolytatására és a GREVIO sürgős tájékoztatására. Indokolt esetben és a részes fél hozzájárulásával a vizsgálat keretében látogatásra is sor kerülhet a részes fél területén.

15. A 14. bekezdésben említett vizsgálat megállapításainak áttekintése után a GREVIO megküldi a megállapításokat az észrevételekkel és ajánlásokkal együtt az érintett részes félnek, valamint adott esetben a Részes Felek Bizottságának és az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának.

69. cikk – Általános ajánlások

A GREVIO adott esetben általános ajánlásokat fogadhat el az Egyezmény végrehajtására vonatkozóan.

70. cikk – A parlamentek részvétele az ellenőrzésben

1. A nemzeti parlamentek felkérést kapnak az Egyezmény végrehajtása érdekében tett intézkedések ellenőrzésében való részvételre.

2. A részes felek továbbítják a GREVIO jelentéseit nemzeti parlamentjeiknek.
3. Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése felkérést kap az Egyezmény végrehajtásának rendszeres felmérésére.

X. fejezet – Egyéb nemzetközi okmányokkal való kapcsolat

71. cikk – Egyéb nemzetközi okmányokkal való kapcsolat

1. Ez az Egyezmény nem érinti az azon nemzetközi okmányokból eredő kötelezettségeket, amelyeknek az ezen Egyezményben részes felek részes felei vagy részes felei lesznek, és amelyek az ezen Egyezmény által szabályozott ügyekkel kapcsolatban tartalmaznak rendelkezéseket.
2. Ezen Egyezmény részes felei két- vagy többoldalú megállapodásokat köthetnek egymással az Egyezményben foglalt ügyekről az Egyezmény rendelkezéseinek kiegészítése vagy erősítése, illetve az abban foglalt elvek alkalmazásának előmozdítása céljából.

XI. fejezet – Az Egyezmény módosításai

72. cikk – Módosítások

1. Ha valamely részes fél ezen Egyezmény módosítását javasolja, a módosítási javaslatot el kell juttatni az Európa Tanács főtitkárához, aki továbbítja azt az Európa Tanács tagállamai, az aláírók, a részes felek, az Európai Unió, az Egyezmény aláírására a 75. cikk rendelkezéseinek megfelelően felkért államok, valamint az Egyezményhez való csatlakozásra a 76. cikk rendelkezéseinek megfelelően felkért államok részére.
2. Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága fontolóra veszi a módosítási javaslatot, és az Egyezmény azon részes feleivel folytatott konzultációt követően, amelyek nem tagjai az Európa Tanácsnak, az Európa Tanács Alapszabálya 20. cikkének d) pontja szerinti többséggel elfogadhatja a módosítást.
3. A Miniszteri Bizottság által a 2. bekezdéssel összhangban elfogadott módosítások szövegét elfogadás céljából meg kell küldeni a részes felek részére.
4. A 2. bekezdéssel összhangban elfogadott módosítás az azon időpontot követő egy hónapos időtartam lejártá utáni hónap első napján lép hatályba, amikor az összes részes fél tájékoztatta a főtitkárt a módosítás elfogadásáról.

XII. fejezet – Záró rendelkezések

Az Egyezmény rendelkezései nem sértik a belső jog és a kötelező érvényű nemzetközi okmányok azon rendelkezéseit, amelyek már hatályban vannak vagy hatályba léphetnek, és amelyek az érintett személyeknek a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak megelőzése és az ellenük folytatott küzdelem vonatkozásában előnyösebb jogokat biztosítanak vagy biztosítanának.

74. cikk – Vitarendezés

1. Az ezen Egyezmény rendelkezéseinek alkalmazásával vagy értelmezésével kapcsolatban esetleg felmerülő vitában részt vevő felek először tárgyalás, békéltetés, döntőbíróság vagy a békés rendezés kölcsönös megállapodás keretében elfogadott más módszere útján kísérlik meg rendezni a vitát.
2. Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága vitarendezési eljárásokat határozhat meg, amelyek a vitában részt vevő felek igénybe vehetnek, amennyiben így állapotnak meg.

75. cikk – Aláírás és hatálybalépés

1. Ezt az Egyezményt aláírhatják az Európa Tanács tagállamai, azok a nem tag államok, amelyek részt vettek az Egyezmény kidolgozásában, valamint az Európai Unió.
2. Ezt az Egyezményt meg kell erősíteni, el kell fogadni vagy jóvá kell hagyni. A megerősítő, az elfogadási vagy a jóváhagyási okiratokat az Európa Tanács főtitkáránál kell letétbe helyezni.
3. Ez az Egyezmény az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejártá utáni hónap első napján lép hatályba, amikor 10 aláíró – amelyek közül legalább nyolc az Európa Tanács tagállama — a 2. bekezdés rendelkezéseinek megfelelően az Egyezményt magára nézve kötelező hatályúnak ismeri el.
4. Ha az 1. bekezdésben említett bármely állam vagy az Európai Unió ezt követően arra vonatkozó szándékát fejezi ki, hogy az Egyezményt magára nézve kötelező hatályúnak ismerje el, rá nézve az Egyezmény az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejártá utáni hónap első napján lép hatályba, amikor a megerősítő, az elfogadási vagy a jóváhagyási okiratát letétbe helyezte.

76. cikk – Csatlakozás az Egyezményhez

1. Az Egyezmény hatálybalépését követően az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága az Egyezmény részes feleivel folytatott konzultációt és a részes felek egyhangú hozzájárulásának megszerzését követően, az Európa Tanács Alapszabálya 20. cikkének d) pontja szerinti többséggel és a részes felek Miniszteri Bizottságban helyet foglalni jogosult képviselőinek egyhangú szavazatával hozott határozat alapján felkérhet bármely olyan, az Európa Tanácsban nem tag államot, amely nem vett részt az Egyezmény kidolgozásában, az Egyezményhez való csatlakozásra.
2. Valamely csatlakozó állam tekintetében az Egyezmény az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejártá utáni hónap első napján lép hatályba, amikor a csatlakozó állam a csatlakozási okiratát az Európa Tanács főtitkáránál letétbe helyezte.

77. cikk – Területi hatály

1. Bármely állam vagy az Európai Unió, amikor ezen Egyezményt aláírja vagy a megerősítő, az elfogadási, a jóváhagyási vagy a csatlakozási okiratát letétbe helyezi, meghatározhatja azt a területet vagy területeket, ahol az Egyezményt alkalmazni kell.
2. Bármely fél bármely későbbi időpontban az Európa Tanács főtitkárához intézett nyilatkozatában kiterjesztheti ezen Egyezmény alkalmazását bármely további, a nyilatkozatban meghatározott olyan területre, amelynek nemzetközi kapcsolataiért felelős vagy amelynek nevében

kötelezettségeket vállalhat. E terület tekintetében az Egyezmény az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejárta utáni hónap első napján lép hatályba, amikor a főtitkár a nyilatkozatot megkapta.

3. Az előző két bekezdés szerint tett nyilatkozat az abban meghatározott bármely terület tekintetében az Európa Tanács főtitkárához címzett értesítéssel visszavonható. A visszavonás az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejárta utáni hónap első napján válik hatályossá, amikor a főtitkár az értesítést megkapta.

78. cikk – Fenntartások

1. A 2. és a 3. bekezdésben meghatározott kivételeken túl ezen Egyezmény egyetlen rendelkezéséhez sem fűzhető fenntartás.

2. Az Egyezmény aláírásakor vagy a megerősítő, az elfogadási, a jóváhagyási vagy a csatlakozási okiratát letétbe helyezésekor bármely állam vagy az Európai Unió az Európa Tanács főtitkárához címzett nyilatkozattal kijelentheti, hogy fenntartja a jogot arra, hogy a következő rendelkezéseket ne alkalmazza, vagy csak meghatározott esetekben vagy meghatározott feltételek mellett alkalmazza:

- 30. cikk, 2. bekezdés;
- 44. cikk, 1. bekezdés e. pont, 3. és 4. bekezdés;
- 55. cikk, 1. bekezdés a kisebb bűncselekményekkel kapcsolatos 35. cikk vonatkozásában;
- 58. cikk a 37., 38. és 39. cikk vonatkozásában;
- 59. cikk.

3. Az Egyezmény aláírásakor vagy a megerősítő, az elfogadási, a jóváhagyási vagy a csatlakozási okiratát letétbe helyezésekor bármely állam vagy az Európai Unió az Európa Tanács főtitkárához címzett nyilatkozattal kijelentheti, hogy fenntartja a jogot arra, hogy büntetőjogi szankciók helyett nem büntetőjogi szankciókat alkalmazzon a 33. és a 34. cikkben említett cselekmények esetében.

4. Bármely fél az Európa Tanács főtitkárához címzett nyilatkozattal részben vagy egészben visszavonhatja a fenntartását. Ez a nyilatkozat abban az időpontban válik hatályossá, amikor a főtitkár megkapta.

79. cikk – A fenntartások érvényessége és felülvizsgálata

1. A 78. cikk 2. és 3. bekezdésében említett fenntartások az ezen Egyezménynek az érintett részes fél tekintetében történő hatálybalépésétől számított öt évig érvényesek. E fenntartások azonban ugyanilyen hosszú időtartamokra megújíthatók.

2. Az Európa Tanács Főtitkársága a fenntartás lejárta előtt tizennyolc hónappal tájékoztatja az érintett részes felet a lejáratról. A részes fél legkésőbb a lejárat előtt három hónappal köteles értesíteni a főtitkárt arról, hogy fenntartja, módosítja vagy visszavonja a fenntartást. Ha az érintett részes fél nem küld értesítést, akkor a Főtitkárság arról tájékoztatja a részes felet, hogy fenntartása automatikusan meghosszabbodik hat hónappal. Ha az érintett fél ennek az időtartamnak a lejárta

előtt nem küld értesítést azon szándékáról, hogy fenntartja vagy módosítja a fenntartást, akkor a fenntartás megszűnik.

3. Ha valamelyik fél a 78. cikk 2. és 3. bekezdésének megfelelően fenntartást tesz, a fenntartás megújítása előtt vagy kérésre magyarázatot kell adnia a GREVIO számára a fenntartás folytatását indokoló okokról.

80. cikk – Felmondás

1. Bármely fél bármikor felmondhatja az Egyezményt az Európa Tanács főtitkárához címzett értesítéssel.

2. A felmondás az azon időpontot követő három hónapos időtartam lejártá utáni hónap első napján válik hatályossá, amikor a főtitkár az értesítést megkapta.

81. cikk – Értesítés

Az Európa Tanács főtitkára értesíti az Európa Tanács tagállamait, azon nem tag államokat, amelyek részt vettek az Egyezmény kidolgozásában, az aláírókat, a részes feleket, az Európai Uniót és az Egyezményhez való csatlakozásra meghívott államokat a következőkről:

- a. az Egyezmény aláírása;
- b. megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat letétbe helyezése;
- c. az Egyezmény 75. és 76. cikk szerinti hatálybalépésének időpontja;
- d. a 72. cikkel összhangban elfogadott módosítások és a módosítások hatálybalépésének időpontja;
- e. a 78. cikknek megfelelően tett fenntartások és a fenntartások visszavonása;
- f. a 80. cikk rendelkezéseinek megfelelően tett felmondások;
- g. az Egyezménnyel kapcsolatos minden egyéb cselekmény, értesítés vagy közlés.

Fentiek hitelül az erre nézve kellően felhatalmazott alulírottak aláírták ezt az Egyezményt.

Kelt Isztambulban, 2011. május 11-én, angol és francia nyelven, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles, egy példányban, amelyet az Európa Tanács levéltárában helyeznek letétbe. Az Európa Tanács főtitkára hitelesített másolatokat továbbít az Európa Tanács minden tagállamának, azon nem tagállamoknak, amelyek részt vettek az Egyezmény kidolgozásában, az Európai Uniónak és az Egyezményhez való csatlakozásra felkért államoknak.

Függelék – Kiváltságok és mentességek (66. cikk)

1. Ez a függelék az Egyezmény 66. cikkében említett GREVIO tagjaira, valamint az országlátogatást végző küldöttségek más tagjaira vonatkozik. E függelék alkalmazásában az „országlátogatást végző küldöttségek más tagjai” kifejezés magában foglalja az Egyezmény 68. cikkének 9. bekezdésében említett független nemzeti szakértőket és szakembereket, továbbá az Európa Tanács azon munkatársait és az Európa Tanács által foglalkoztatott azon tolmácsokat, akik az országlátogatások során a GREVIO-t kísérik.

2. A GREVIO tagjait és az országlátogatást végző küldöttségek más tagjait az országlátogatások előkészítésével és lefolytatásával kapcsolatos feladataik ellátása, a feladatok

nyomon követése, valamint a feladatokkal összefüggő utazások során a következő kiváltságok és mentességek illetik meg:

- a) mentesség a letartóztatás és a fogva tartás alól, valamint személyi poggyászuk lefoglalása alól, továbbá hivatalos minőségükben tett szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásaik és végrehajtott cselekedeteik tekintetében mentesség mindenfajta jogi eljárás alól;
- b) mentesség a szabad mozgásukra vonatkozó korlátozások alól a tartózkodási helyük szerinti országból való kiutazáskor és az oda való visszautazáskor, az abba az országba való beutazáskor és az onnan való kiutazáskor, ahol feladataikat ellátják, valamint mentesség a külföldiek nyilvántartására vonatkozó követelmények alól a felkeresett országokban és azokban az országokban, amelyeken keresztülutaznak feladataik ellátása során.

3. A feladataik ellátásával kapcsolatos utazások során a GREVIO tagjai és az országlátogatást végző küldöttségek más tagjai a vám- és devizaellenőrzést illetően ugyanazokban a könnyítésekben részesülnek, mint a külföldi kormányok ideiglenes hivatalos szolgálatot teljesítő képviselői.

4. Az Egyezmény végrehajtásának a GREVIO tagjai és az országlátogatást végző küldöttségek más tagjai által elvégzett értékelésével kapcsolatos dokumentumok sérthetetlenek, amennyiben a GREVIO tevékenységét érintik. A GREVIO hivatalos levelezése és a GREVIO tagjainak és az országlátogatást végző küldöttségek más tagjainak a hivatalos kommunikációja nem tartható vissza és nem cenzúrázható.

5. Annak biztosítása érdekében, hogy a GREVIO tagjai és az országlátogatást végző küldöttségek más tagjai teljes véleménynyilvánítási szabadságot élvezzenek és teljesen függetlenül láthassák el feladataikat, a feladataik ellátása során tett szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásaik és végrehajtott cselekedeteik tekintetében a jogi eljárás alóli mentesség azt követően is megilleti őket, hogy már nem látják el e feladatokat.

6. A kiváltságok és mentességek nem személyes előnyök szerzése céljából illetik meg az e függelék 1. pontjában említett személyeket, hanem azért, hogy feladataikat a GREVIO érdekében teljesen függetlenül láthassák el. Az e függelék 1. pontjában említett személyek mentelmi jogát az Európa Tanács főtitkára minden olyan esetben felfüggeszti, amikor véleménye szerint az akadályozná az igazságszolgáltatást, és a GREVIO érdekeinek sérelme nélkül felfüggeszthető.

4. §

(1) Az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján Magyarország az Egyezmény kötelező hatályának elismerésekor az Egyezmény 44. cikk 1. bekezdés e) pontjához a (2) bekezdés szerinti fenntartást teszi.

(2) Az Egyezményhez a 78. cikk 2. bekezdése alapján tett fenntartás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Hungary reserves the right not to apply Article 44 paragraph 1. point e) of the Convention on the basis of Article 78 paragraph 2 of the Convention.”

„Magyarország fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény 44. cikk 1. bekezdés e) pontját nem alkalmazza az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján.”,

(3) Az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján Magyarország az Egyezmény kötelező hatályának elismerésekor az Egyezmény 44. cikk 4. bekezdéséhez a (4) bekezdés szerinti fenntartást teszi.

(4) Az Egyezményhez a 78. cikk 2. bekezdése alapján tett fenntartás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Hungary reserves the right not to apply Article 44 paragraph 4 of the Convention on the basis of Article 78 paragraph 2 of the Convention.”

„Magyarország fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény 44. cikk 4. bekezdését nem alkalmazza az Egyezmény 78. cikk (2) bekezdése alapján”

(5) Az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján Magyarország az Egyezmény kötelező hatályának elismerésekor az Egyezmény 55. cikk 1. bekezdéséhez a (6) bekezdés szerinti fenntartást teszi.

(6) Az Egyezményhez a 78. cikk 2. bekezdése alapján tett fenntartás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Hungary reserves the right not to apply Article 55 paragraph 1 of the Convention in respect of Article 35 regarding minor offences on the basis of Article 78 paragraph 2 of the Convention.” [

„Magyarország fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény 55. cikk 1. bekezdését nem alkalmazza a kisebb súlyú bűncselekményekkel kapcsolatos 35. cikk vonatkozásában az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján”

(7) Az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján Magyarország az Egyezmény kötelező hatályának elismerésekor az Egyezmény 58. cikkéhez a (8) bekezdés szerinti fenntartást teszi.

(8) Az Egyezményhez a 78. cikk 2. bekezdése alapján tett fenntartás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Hungary reserves the right not to apply Article 58 of the Convention in respect of Articles 37, 38 and 39 of the Convention on the basis of Article 78 paragraph 2 of the Convention.”

„Magyarország fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény 58. cikkét nem alkalmazza a 37., 38. és 39. cikkek vonatkozásában az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján”

(9) Az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján Magyarország az Egyezmény kötelező hatályának elismerésekor az Egyezmény 59. cikkéhez a (10) bekezdés szerinti fenntartást teszi.

(10) Az Egyezményhez a 78. cikk 2. bekezdése alapján tett fenntartás hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Hungary reserves the right not to apply Article 59 of the Convention on the basis of Article 78 paragraph 2 of the Convention.”

„Magyarország fenntartja a jogot, hogy az Egyezmény 59. cikkét nem alkalmazza az Egyezmény 78. cikk 2. bekezdése alapján”

5. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. § és a 3. § az Egyezmény 75. cikk 4. bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, a 2. § és a 3. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertetése követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az igazságügyért felelős miniszter, a bűncselekmények megelőzéséért felelős miniszter és a társadalmi felzárkóztatásért felelős miniszter gondoskodik.

Á L T A L Á N O S I N D O K O L Á S

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló, **Isztambulban, 2011. május 11-én kelt Egyezmény** (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

A Javaslat 1. §-a a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. § (1)-(3) bekezdésének, valamint 10. § (1) bekezdés *a)* pontjának megfelelően tartalmazza a Jegyzőkönyv kötelező hatályának elismerésére adott országgyűlési felhatalmazást.

A 2. és 3. §-hoz

A Javaslat 2. §-a és 3. §-a a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 10. § (1) bekezdés *b)* pontjának megfelelően rendelkezik az Egyezmény kihirdetéséről, és tartalmazza a Jegyzőkönyv magyar és angol nyelvű hiteles szövegét.

Az Egyezmény **81 cikkből és a mellékletből áll.**

Az I. fejezet az Egyezmény céljait, a fogalom meghatározásokat, az egyenlő bánásmód és a megkülönböztetés mentesség követelményét, és a részes felekre vonatkozó általános kötelezettségeket tartalmazza.

Kiemelendő, hogy az Egyezmény a nőkkel szembeni erőszak **valamennyi formájára** kiterjed, beleértve a kapcsolati erőszakot is. Mindazonáltal az Egyezmény 3. cikkének a) és b) pontjában szereplő fogalom meghatározások a „kapcsolati erőszak” vonatkozásában az Egyezmény egészére vonatkozó szociológiai, kriminológiai fogalomnak tekinthetők, és nem a részes felek által büntetni rendelt magatartást határoznak meg, az utóbbiakról az Egyezmény külön rendelkezik a 33-42. cikkeiben.”

A II. fejezet az államok által kialakítandó integrált politikákról és adatgyűjtésről szól. Az Egyezményben foglaltak alapján a részes feleknek **megfelelő pénzügyi forrásokat** kell biztosítaniuk az integrált politikák végrehajtásához és létre kell hozniuk egy **koordinációs testületet** a politikák és intézkedések összehangolása érdekében.

A III. fejezet a jogsértések megelőzéséről szól. Az Egyezmény kiemeli a **tudatosságnövelés, oktatás, szakemberképzés** szerepét, és kiemeli **a média és a magánszektor bevonásának szükségességét** a tagállami politikák előkészítése kapcsán.

A IV. fejezet a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak áldozatai védelmének és támogatásának kérdéskörével foglalkozik. Ennek keretében **komplex feladatokat** határoz meg a

részes felek számára, többek között támogató szolgáltatások, kríziskezelő központok, segélyvonalak biztosítása formájában.

Az V. fejezet a részes feleket terhelő **anyagi jogi jogalkotási kötelezettségeket** sorolja fel. Ezek a legkülönbözőbb jogterületeket érintik. Az áldozatokat megillető **jogorvoslat, kártérítés biztosítása, szülői felügyelettel, kapcsolattartással összefüggő szabályok, a kényszerházasság tilalma, az erőszak és a zaklatás büntetése, illetve a nemi szerv csonkítás szankcionálása** egyaránt szerepel a rendelkezések között. Az Egyezmény a jogérvényesítés során kizárja az alternatív vitarendezési eljárások (pl. mediáció) alkalmazását.

A VI. fejezet a kapcsolódó büntetőeljárással összefüggő követelményeket fogalmazza meg; előírja **azonnali intézkedések** biztosítását, a **távoltartás** szabályainak alkalmazását, **eljárási garanciális szabályok** érvényesülését. Kiemelendő, hogy az áldozatok számára biztosítani kell **a jogi segítségnyújtás** lehetőségét.

A VII. fejezet a migráció és a menekültügy kérdéskörével foglalkozik. Ennek kapcsán az Egyezmény kitér a tartózkodási engedély megadásának szükségességére, a visszaküldés tilalma elvének biztosítására.

A VIII. fejezet a részes államok **nemzetközi együttműködésének** kereteit rögzíti, a megelőzés, a jogvédelem, az eljárások lefolytatása és az ítéletek végrehajtása területén. Az Egyezményben foglaltak alapján a veszélyhelyzetben lévő személyekkel kapcsolatban **haladéktalan intézkedéseket** kell megtenni, meg kell felelni a **gyors tájékoztatás követelményének** az adatvédelmi előírásokkal összhangban.

A IX. fejezet az Egyezmény részes felek által történő végrehajtását ellenőrző, a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés szakértői csoportja (GREVIO) működési kereteit rögzíti.

A X. fejezet a más nemzetközi Egyezményekkel való kapcsolatot rendezi, a XI. fejezet az Egyezmény módosításának eljárását, a XII. fejezet a záró rendelkezéseket tartalmazza, a melléklet pedig a GREVIO tagok és az ország látogatásban részt vevők jogosultságait és mentességeit rögzíti.

A 4. §-hoz

Az első három bekezdés a törvény hatálybalépéséről rendelkezik, a negyedik bekezdés a törvény végrehajtásáért felelős minisztereket nevezi meg.